

8678 LLEI 7/1988, de 5 d'abril, de funcionament del Tribunal de Comptes. («BOE» 84, de 7-4-1988.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Per diverses vicissituds, a les quals no van resultar aliens el procés electoral que va culminar el 28 d'octubre de 1982 i la dificultat posada en relleu a l'informe emès pel Consell General del Poder Judicial el 29 de gener de 1986, a propòsit de l'avantprojecte de Llei de funcionament del Tribunal de Comptes, per fer compatible la jurisdicció comptable i els principis d'unitat i exclusivitat en l'exercici de la jurisdicció que reconeix als jutges i magistrats que integren el poder judicial l'article 117 de la Constitució, no ha pogut ser realitat, fins a avui, el mandat que conté la disposició final tercera de la Llei 2/1982, de 12 de maig, orgànica de l'esmentat Tribunal.

Tanmateix, aquest retard no es pot qualificar de negatiu. Ha permès que el nou Tribunal iniciés el seu camí només amb els preceptes de l'esmentada Llei orgànica i hagués d'harmonitzar-los amb l'anterior normativa, en la mesura que no va resultar derogada per aquella, amb el resultat d'haver pogut perfilar l'àmbit i els límits en què s'havia de moure en la doble funció fiscalitzadora i jurisdiccional.

La Llei que ara veu la llum, per exigències de l'anteriorment esmentada Llei orgànica, no circumscriu el seu contingut a l'ordenació del funcionament del Tribunal de Comptes i a la regulació dels diferents procediments i de l'estatut del personal, sinó que s'ha hagut d'estendre a les atribucions dels diferents òrgans del Tribunal, a l'estructura dels departaments de fiscalització, a la determinació de les tasques generals dels òrgans de suport i altres que, sense ser-ho, són fonamentals per a l'actuació dels altres, i a l'estatut dels consellers de comptes quant a procediments d'elecció de president i presidents de secció, deures, drets, situacions i responsabilitats.

La regulació més detallada, com no podia ser de cap altra manera, és la que afecta l'exercici de les funcions fiscalitzadora i jurisdiccional.

Respecte a la primera, la Llei n'estableix l'extensió i els instruments en què es materialitza, i erigeix la memòria o informe anual, que el Tribunal ha de retre a les Corts Generals en compliment del que estableixen l'article 136.2 de la Constitució i 13 de la seva Llei orgànica, en el vertader eix de la seva funció de control de l'activitat econòmicofinancera del sector públic, sense perjudici de les memòries extraordinàries i de les mocions i notes que sigui procedent elevar a les mateixes Corts. D'altra banda, assegura la indispensable coordinació del Tribunal amb els òrgans de control intern de les entitats del sector públic i amb els de control extern que hi pugui haver a les comunitats autònomes, i fa innecessària la creació de seccions territorials que, lluny de conduir a una fiscalització eficaç, suposaria, en la major part dels casos, una concurrència de competències i una antieconòmica duplicació d'esforços en matèria de control. D'altra banda, la Llei regula, amb el detall necessari, el contingut i la publicitat dels resultats de la funció fiscalitzadora, els diferents procediments en què aquesta s'articula i les seves formes de terminació; davant la impossibilitat d'atribuir naturalesa estrictament jurisdiccional a la inicialment prevista fase instructora dels procediments per a l'exi-

gència de responsabilitats comptables, conforme va ser posat en relleu a l'abans esmentat informe del Consell General del Poder Judicial, també es preveuen les actuacions prèvies a la iniciació de la via jurisdiccional, de manera que puguin servir de suport necessari, tal com passa amb l'expedient administratiu respecte al procés contenciós administratiu, segons la Llei reguladora de l'esmentada jurisdicció.

Pel que fa a la funció jurisdiccional, la Llei, en tractar la naturalesa, l'extensió i els límits de la jurisdicció comptable, la considera com una autèntica jurisdicció, que gaudeix del suport constitucional necessari, però que, pel que fa al contingut i d'acord amb el criteri manifestat pel Consell General del Poder Judicial en l'esmentat informe, ha de ser interpretada restrictivament i dins els justos límits per poder fer-la compatible amb la unitat i exclusivitat en l'exercici de la jurisdicció que reconeix a l'ordinària, tal com s'ha destacat abans, l'article 117 de la Constitució. Per això, li atribueix, com a objecte, el coneixement de les pretensions de responsabilitat que es dedueixin contra els qui, tenint al seu càrrec el maneig de cabals o efectes públics i intervenint-hi dol, culpa o negligència greus –exigència derivada de l'enunciació del principi per l'article 140 de la Llei general pressupostària–, hi originen menyscabament a conseqüència d'accions o omissions contràries a les lleis reguladores del règim pressupostari i de comptabilitat aplicable a les entitats del sector públic o a les persones o entitats beneficiàries o perceptores de subvencions, crèdits, avals o altres ajudes provinents d'aquest sector. I és que si la responsabilitat és comptable, a més d'haver de lluir dels comptes que han de retre tots els que manegin cabals o efectes públics, com es desprèn clarament del contingut de l'article 15 de la Llei orgànica 2/1982, també ha de significar la infracció de preceptes reguladors de la comptabilitat a què estan sotmeses, en termes generals, les entitats del sector públic o els qui manegen cabals o efectes que mereixin la mateixa conceptualització.

Dins el capítol dedicat a delimitar l'extensió de la jurisdicció comptable, i després de reconèixer als seus òrgans, en els mateixos termes previstos per a la jurisdicció contenciosa administrativa, la facultat d'apreciar, fins i tot d'ofici, la falta de jurisdicció o competència, la Llei regula els conflictes que se susciten sobre les competències o atribucions del Tribunal de Comptes reproduint el contingut de la Llei orgànica 2/1982 i remetent, respecte als conflictes que se susciten entre els òrgans de la jurisdicció comptable i l'Administració o les restants jurisdiccions, al que disposa la Llei orgànica de conflictes jurisdiccional.

La Llei es refereix a continuació als òrgans de la jurisdicció comptable –reduïts als consellers i les sales del Tribunal de Comptes– i les seves atribucions, als pressupostos processals –amb regulació detallada de les condicions i circumstàncies d'exercici de l'acció pública de l'article 47.3 de la Llei orgànica–, pretensions de les parts, règim de quanties i procediments judicials, i fa les oportunes remissions als processos contenciosos administratiu i civil corresponents, per evitar innecessàries repeticions normatives. La Llei distingeix, quant a aquests procediments judicials, entre els supòsits de responsabilitat comptable diferents del dèficit comptable de cabals i efectes públics i aquells altres que únicament pretenen dilucidar pretensions fonamentades en aquest cas concret. La raó de la separació és clara: mentre que el dèficit comptable suposa l'existència d'un saldo negatiu i injustificat d'un compte, fàcilment constatable en un senzill examen i comprovació d'aquest i que, per aquesta raó, pot discórrer sense dificultat per les vies del judici declaratiu que correspongui a la seva quantia, els altres supòsits de responsabilitat impliquen, la majoria de vegades, un complex procés de fiscalització i constatació de dades –menyscabament en cabals i efectes públics, infracció de

precepte legal regulador del règim pressupostari i de comptabilitat que sigui aplicable, relació de causa a efecte, etc., que només a través d'un procés declaratiu, com l'ordinari contenciós administratiu, poden ser clarificats amb les adequades garanties.

Amb separació dels dos clàssics procediments jurisdiccional, i pel fet de tenir una naturalesa diferent i més aviat assimilable a la dels expedients de jurisdicció voluntària de la Llei d'enjudiciament civil, la Llei de funcionament regula els expedients de cancel·lació de fiances. En aquests no s'exerceixen pretensions de responsabilitat comptable i la seva única finalitat és, precisament, constatar la inexistència d'aquesta per procedir, si s'esdevé, a la cancel·lació i devolució.

La Llei acaba el títol dedicat a la jurisdicció comptable i els seus procediments amb la regulació de les formes de terminació dels procediments jurisdiccional, règim de recursos contra les diverses resolucions, inclosos els de cassació i revisió a què es refereix l'article 49 de la Llei orgànica que es desplega, i execució de sentències.

L'últim títol, per manament de la Llei orgànica de referència, regula l'Estatut del personal al servei del Tribunal de Comptes. S'ha partit de la base d'assimilar, en la mesura que sigui possible, la funció pública en el Tribunal al règim general de la funció pública, tal com preveu l'article 87 de la primera de les lleis acabades d'esmentar. A la consecució d'aquest objectiu responen les disposicions relatives a les relacions de llocs de treball, oferta pública d'ocupació i règim de selecció, provisió de llocs de treball, drets, deures, bases de règim retributiu, Seguretat Social, extinció de la relació de servei i règim disciplinari, que, en general, suposen una remissió als preceptes corresponents d'aquella legislació general. La Llei preveu, com a cossos específics del Tribunal i diversificats per raons d'especialització, els cossos superiors de lletrats i auditors i el cos de comptadors diplomats i, com a novetat, introdueix la possibilitat d'una tercera categoria de funcionaris titulats superiors pertanyents a les administracions públiques i a la Seguretat Social, que prestarien les seves funcions com a funcionaris en servei actiu al Tribunal de Comptes i que hi accedirien pels mitjans normals de provisió arbitrada a la legislació general sobre la funció pública.

Les disposicions addicionals es refereixen, en primer lloc, al règim dels actes no adoptats en l'exercici de les funcions fiscalitzadora i jurisdiccional, que se sotmet a les prescripcions de la Llei de procediment administratiu; en segon lloc, a l'obligada nova redacció dels articles 143 i 144.1 de la Llei general pressupostària, prescripció de responsabilitats comptables, creació dels dos cossos anteriorment esmentats i integració en aquests cossos dels funcionaris de l'actual de censors lletrats i comptables del Tribunal de Comptes, situació dels funcionaris incorporats al Tribunal en virtut de les lleis de pressupostos per als exercicis de 1983 i 1984, confecció de les relacions de llocs de treball i descripció del personal a aquests.

Finalment, les disposicions transitòries i les disposicions finals aborden l'aplicació de les noves normes procedimentals al règim de recursos, a les formes de terminació dels procediments jurisdiccional i a aquells que hagin assolit un determinat estat en la tramitació. També es clarifica amb el mateix caràcter transitori el que s'entén per empresa pública als efectes de delimitar l'àmbit de la funció fiscalitzadora; es regulen, provisionalment, els recursos de cassació i revisió, i les repercussions que la nova normativa pugui representar per al personal actualment al servei del Tribunal, i els temes propis de l'extinció del dret precedent i el desplegament reglamentari de la Llei, on la iniciativa es deixa al mateix Tribunal, amb coneixement ulterior de la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les relacions amb el Tribunal de Comptes.

TÍTOL PRIMER

De l'àmbit d'aplicació de la Llei

CAPÍTOL ÚNIC

DE L'OBJECTE DE LA LLEI

Article 1

D'acord amb el que preveu la Llei 2/1982, orgànica del Tribunal de Comptes, aquesta Llei té com a objecte:

- a) L'ordenació del funcionament del Tribunal de Comptes i de les atribucions dels seus òrgans, així com de l'Estatut dels seus membres.
- b) La regulació dels procediments, mitjançant els quals el Tribunal de Comptes porta a terme la funció de fiscalització externa de l'activitat economicofinancera del sector públic, així com de les subvencions, crèdits, avals i altres ajudes que, procedents d'aquest, siguin concedides a persones físiques o jurídiques, públiques o privades.
- c) La regulació dels procediments mitjançant els quals es porta a terme l'enjudiciament de la responsabilitat comptable en què poden incórrer els qui tenen a càrrec seu el maneig de cabals o efectes públics.
- d) L'Estatut del personal del Tribunal de Comptes.

TÍTOL II

De les atribucions i el funcionament dels òrgans del Tribunal de Comptes

CAPÍTOL PRIMER

DEL PRESIDENT DEL TRIBUNAL DE COMPTES

Article 2

1. Corresponen al president del Tribunal, a més de les atribucions establertes a la Llei orgànica 2/1982, les següents:

- a) Fixar els corresponents ordres del dia del Ple i la Comissió de Govern, dirigir les deliberacions i disposar l'execució dels acords de l'un i de l'altra.
- b) Convocar proves selectives per cobrir les vacants existents en els cossos del Tribunal o en el personal laboral, d'acord amb l'oferta d'ocupació aprovada pel Ple; designar els membres dels tribunals qualificadors, prèvia proposta de la Comissió de Govern, i instar la convocatòria dels procediments per a la provisió dels llocs de treball corresponents a funcionaris al servei del mateix Tribunal.
- c) Efectuar els nomenaments del personal al servei del Tribunal i disposar-ne la publicació, si s'escau, al «Butlletí Oficial de l'Estat».
- d) Promoure i exercir la potestat disciplinària en cas de faltes greus.
- e) Declarar les situacions administratives en què hagin de quedar els funcionaris que pertanyen als cossos del Tribunal i la seva jubilació quan sigui procedent.
- f) Comunicar a les Corts Generals les vacants de consellers de comptes que tinguin lloc perquè es proveeixi sobre la seva substitució.
- g) Exercir la inspecció superior dels serveis propis del Tribunal i assegurar-ne la coordinació, l'eficàcia i el bon funcionament, adoptar les mesures que en cada cas consideri necessàries i designar els funcionaris necessaris dins de les previsions pressupostàries i de la corresponent relació de llocs de treball.

h) Designar els consellers que han d'integrar les sales de la Secció d'Enjudiciament si no són suficients els que inicialment hi siguin adscrits, segons un torn de rigorosa rotació entre aquests.

i) Nomenar i separar lliurement el personal eventual, a proposta, si s'escau, dels consellers, dins les previsions pressupostàries i de la corresponent relació de llocs de treball.

j) Disposar, d'acord amb la Llei general pressupostària i amb la legislació de contractes i patrimoni de l'Estat, les despeses pròpies del Tribunal i contractar les obres, béns, serveis, subministraments i altres prestacions necessàries per al seu adequat funcionament quan hagin estat autoritzades pel Ple o la Comissió de Govern, o tinguin caràcter ordinari i periòdic.

2. El president pot delegar en el secretari general l'exercici de les competències que li corresponen en matèria de personal i com a òrgan de contractació, que no requereixin la prèvia autorització o coneixement del Ple o de la Comissió de Govern.

CAPÍTOL II

DEL PLE

Article 3

Són atribucions del Ple del Tribunal, a més de les que li confereix la Llei orgànica 2/1982, les següents:

a) Aprovar el programa de fiscalitzacions de cada any i elevar-lo a la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les Relacions amb el Tribunal de Comptes, sense perjudici de les fiscalitzacions que aquest hagi de realitzar a iniciativa de les Corts Generals i, en el seu àmbit, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, segons l'article 45 de la Llei orgànica 2/1982.

b) Acordar la iniciació dels procediments de fiscalització dels diferents subsectors del sector públic previstos a l'article 4t de la Llei orgànica 2/1982, i, si s'escau, de les entitats singulars que en formen part, conèixer-ne el desenvolupament i les incidències, així com la situació de l'examen i la comprovació de comptes en els diferents departaments en què s'estructuri la Secció de Fiscalització i de la que mantinguin els procediments jurisdiccionals a la Secció d'Enjudiciament.

c) Aprovar les memòries o informes, mocions o notes a què puguin donar lloc els procediments de fiscalització, així com les mesures a proposar, si s'escau, per a la millora de la gestió economicofinancera del sector públic, i elevar les unes i les altres a les Corts Generals i, a més, en tot el que els afecti, a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, i als plens de les corporacions locals.

d) Aprovar l'informe a elevar a les Corts Generals sobre els projectes finançats amb càrrec al Fons de compensació interterritorial, en els termes que preveu la legislació reguladora d'aquest Fons.

e) Avocar el coneixement de qüestions sobre responsabilitat comptable exigida d'acord amb normes específiques en la via administrativa i traslladar-les a la Secció d'Enjudiciament.

f) Establir i modificar l'organització departamental de la Secció de Fiscalització, i també crear a la d'Enjudiciament les sales que les necessitats del servei requereixin, tot això dins les previsions pressupostàries i respectant els criteris organitzatius establerts en aquesta Llei.

g) Establir les directrius tècniques a què s'han de subjectar els diferents procediments de fiscalització.

h) Aprovar l'avantprojecte del pressupost del Tribunal per a la seva integració en els pressupostos generals de l'Estat, així com les relacions de llocs de treball i les seves modificacions i l'oferta d'ocupació pública.

i) Atorgar les autoritzacions pertinents, respecte al pressupost aprovat per les Corts Generals, per fer les transferències de crèdits que siguin necessàries.

j) Resoldre els recursos d'alçada contra les disposicions i els actes adoptats per la resta dels òrgans del Tribunal en l'exercici de funcions governatives o en matèria de personal.

k) Elegir i remoure lliurement el secretari general, l'interventor i el director i adjunts del Gabinet Tècnic.

l) Incoar els expedients sobre incapacitat, incompatibilitat o incompliment greu dels deures del càrrec en què hagin pogut incórrer els consellers i elevar-los ulteriorment per a la resolució que sigui procedent a la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les relacions amb el Tribunal de Comptes.

m) Conèixer dels incidents de recusació quan aquesta afecti tots o la majoria dels consellers d'una sala del Tribunal.

n) Aprovar la relació de llocs de treball i l'oferta d'ocupació pública del Tribunal.

ñ) Determinar els requisits exigits per a l'exercici dels llocs de treball del Tribunal i la naturalesa de les funcions que exigeixi l'adscripció exclusiva de llocs de treball a cadascuna de les diferents categories de funcionaris al servei del Tribunal.

o) Establir delegacions del Tribunal per a la instrucció de les diligències prèvies a l'exigència de responsabilitats en la via jurisdiccional en els serveis o organismes la importància o complexitat dels quals ho aconsellin.

p) Proposar a les Corts Generals el plantejament de conflictes que afectin les competències o atribucions del Tribunal.

q) Atorgar autorització per contractar obres, serveis i subministraments en els supòsits en què la legislació general de contractació de l'Estat exigeix l'autorització del Consell de Ministres.

Article 4

1. El Ple s'ha de reunir, amb la convocatòria prèvia del president, notificada amb una antelació mínima de quaranta-vuit hores, una vegada almenys dins de cada mes, llevat del període de vacances del Tribunal, i tantes vegades com aquell el convoqui amb causa justificada, o ho sol·licitin tres membres del Ple, i a la convocatòria s'hi ha d'adjuntar el corresponent ordre del dia.

2. El quòrum per a la constitució vàlida del Ple és dels dos terços dels seus components i els seus acords s'han d'adoptar per majoria dels assistents, llevat dels casos en què, específicament, s'exigeixi una majoria qualificada en aquesta Llei.

3. No obstant això, queda vàlidament constituït el Ple, encara que no s'hagin complert els requisits de la convocatòria, quan estiguin reunits tots els seus membres i així ho acordin per unanimitat.

4. No pot ser objecte d'acord cap assumpte que no figuri inclòs a l'ordre del dia, llevat que hi estiguin presents tots els membres del Ple i sigui declarada la urgència de l'assumpte pel vot favorable de la majoria.

Article 5

1. Les deliberacions del Ple tenen caràcter reservat, i han de guardar-ne secret els assistents i tots els que la puguin conèixer per raó de les seves funcions al Tribunal.

2. Els consellers i el fiscal poden fer constar, si s'escau, a l'acta el seu vot contrari a l'acord adoptat i els motius que ho justifiquen, sempre que s'aportin dins els dos dies següents al de l'adopció de l'acord de què es tracta.

Quan hi votin en contra i facin constar per escrit la seva oposició motivada, el contingut dels vots particulars s'ha d'incorporar a les memòries, informes, mocions o notes que hagi de remetre el Tribunal a les Corts Generals,

a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, al Govern o a les diferents entitats i organismes del sector públic.

3. El secretari general exerceix les funcions de secretari del Ple, amb veu però sense vot, sense perjudici del que disposa l'article 21.2 respecte a l'elecció del president. Redacta les actes, que han de recollir el resultat de les deliberacions i els acords que s'adoptin.

CAPÍTOL III

DE LA COMISSIÓ DE GOVERN

Article 6

Sense perjudici de les atribucions que es consignen a la Llei orgànica 2/1982, corresponen a la Comissió de Govern del Tribunal de Comptes les atribucions següents:

a) Mantenir relacions permanents amb les Corts Generals a través de la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les relacions amb el Tribunal de Comptes.

b) Proposar al Ple del Tribunal l'elecció i remoció dels càrrecs de secretari general, interventor i director i adjunts del gabinet tècnic.

c) Aprovar les bases dels concursos i proves selectives per a l'accés als cossos de funcionaris del Tribunal i els programes per a la realització de les proves corresponents, així com proposar al president la designació dels membres dels tribunals qualificadors.

d) Preparar les sessions del Ple, i elaborar i proposar al president l'oportú ordre del dia.

e) Proposar al Ple del Tribunal el projecte de relacions de llocs de treball, així com les seves modificacions.

f) Adscriure i remoure els funcionaris de les unitats en què el Tribunal de Comptes s'organitzi una vegada últims els oportuns procediments de selecció i provisió.

g) Proposar al Ple la contractació d'experts de conformitat amb l'article 7.4 de la Llei orgànica 2/1982, amb la limitació establerta a l'article 33.4 de l'esmentada Llei.

h) Exercir, en matèria de personal i règim de treball, les facultats que li atribueix aquesta Llei i les no reservades específicament al Ple, al president del Tribunal o a òrgans de l'Administració de l'Estat.

i) Atorgar l'autorització per contractar obres, béns, serveis i subministraments en els casos en què el pressupost corresponent excedeixi els cinc milions de pessetes, o en què es tracti de despeses que no tinguin caràcter ordinari i periòdic.

Article 7

Són aplicables al funcionament de la Comissió de Govern els preceptes relatius al Ple quan es refereixin a la convocatòria, constitució, deliberacions i aixecament d'actes.

CAPÍTOL IV

DE LA SECCIÓ DE FISCALITZACIÓ

Article 8

1. Corresponen a la Secció de Fiscalització les funcions determinades a la Llei orgànica 2/1982, així com examinar els procediments fiscalitzadors tramitats en els diferents departaments sectorials i territorials en què s'estructura i proposar al Ple les memòries o informes, mocions, notes o mesures que correspongui elevar a les Corts Generals.

2. La Secció de Fiscalització està integrada pel president i pels consellers que tinguin al seu càrrec els departaments sectorials i territorials.

3. L'organització de la Secció de Fiscalització en departaments sectorials s'ha d'ajustar, en la mesura que sigui possible, a les grans àrees de l'activitat econòmicofinancera del sector públic, amb la finalitat d'aconseguir la màxima eficiència i economia de la funció fiscalitzadora del Tribunal.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, el Tribunal de Comptes pot adscriure a un o diversos departaments la fiscalització de les entitats financeres del sector públic, societats estatals i empreses públiques.

4. Els departaments territorials han de portar a terme la fiscalització de l'activitat econòmicofinancera de les comunitats autònomes i de les corporacions locals.

Article 9

Corresponen als diferents departaments sectorials i territorials de la Secció de Fiscalització la verificació de la comptabilitat i l'examen i la comprovació dels comptes que s'han de sotmetre a la fiscalització del Tribunal i la tramitació dels corresponents procediments fiscalitzadors d'acord amb el pla de fiscalització degudament aprovat, al qual s'han d'adjuntar les altres iniciatives de fiscalització, i, també, de conformitat amb les directrius tècniques que el Ple hagi pogut establir.

Article 10

L'estructura interna de cada departament de la Secció de Fiscalització s'ha d'ajustar a les necessitats que en cada moment determini el Ple del Tribunal, de la manera següent:

1. Les unitats tècniques que siguin necessàries per millorar la racionalització i especialització en l'exercici de les tasques assignades a cada departament, dotades del personal tècnic, administratiu i auxiliar necessari.

2. Les unitats tècniques es poden articular en altres subdivisions, segons determinin les relacions de llocs de treball.

CAPÍTOL V

DE LA SECCIÓ D'ENJUDICIAMENT

Article 11

1. La Secció d'Enjudiciament està integrada pel president i els consellers de comptes als quals, com a òrgans de primera instància o adscrits a la Sala o sales del Tribunal, correspon conèixer dels procediments jurisdiccionals.

2. Cada sala està composta pel president, que és el de la secció, i dos consellers.

Disposa, a més, d'un o més secretaris designats en la forma establerta a l'article 6, f), i amb el personal de secretaria que requereixin les necessitats del servei.

3. A la Secció d'Enjudiciament hi ha una Unitat Administrativa, dotada del personal tècnic, administratiu i auxiliar necessari, encarregada de la tramitació i, si s'escau, vigilància de les actuacions instructoras prèvies a l'existència de responsabilitats comptables en els procediments de reintegrament per dèficit comptable.

Article 12

A més de les funcions jurisdiccionals, correspon a la Secció d'Enjudiciament:

a) Preparar la memòria de les actuacions jurisdiccionals del Tribunal durant l'exercici econòmic corresponent i formular l'oportuna proposta al Ple.

b) Sotmetre al Ple les modificacions que s'hagin d'introduir a l'estructura de la Secció, així com la creació

de noves sales quan el nombre dels assumptes ho aconselli.

c) Establir els criteris d'acord amb els quals s'ha d'efectuar el repartiment d'assumptes entre les sales i entre els consellers de la Secció d'Enjudiciament.

CAPÍTOL VI

DELS CONSELLERS DE COMPTES

Article 13

Correspon als consellers de comptes titulars dels departaments sectorials i territorials de la Secció de Fiscalització:

- a) Representar el departament davant els altres òrgans del Tribunal.
- b) Impulsar, dirigir, distribuir, coordinar i inspeccionar la feina al departament.
- c) Aprovar, rectificar o rebutjar les propostes que els formulin les diferents unitats.
- d) Exercir la potestat disciplinària en els casos de faltes lleus.

Article 14

A més de la competència jurisdiccional a què es refereix l'article 53 d'aquesta Llei, correspon als consellers de comptes adscrits a la Secció d'Enjudiciament exercir la vigilància i inspecció sobre els procediments de la seva competència i la potestat disciplinària sobre el personal de la secció en cas de faltes lleus.

Article 15

1. Els consellers del Tribunal de Comptes, en l'exercici de la funció jurisdiccional, s'han d'abstenir i, si no, poden ser recusats, quan hi hagi una causa justa.

2. S'entenen causes justes d'abstenció i recusació les assenyalades a les lleis orgàniques del poder judicial i d'enjudiciament civil.

3. La tramitació de l'incident de recusació també s'ha d'ajustar al que preveuen les esmentades lleis, amb les modificacions establertes en aquesta respecte a l'òrgan que n'ha de conèixer i pronunciar-s'hi.

CAPÍTOL VII

DE LA FISCALIA

Article 16

1. La Fiscalia del Tribunal de Comptes ha d'exercir les seves funcions de conformitat amb els principis d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica, amb subjecció, en tot cas, als de legalitat i imparcialitat, i en la forma determinada per la seva legislació orgànica amb les particularitats que estableix aquesta Llei.

2. En especial, són funcions de la Fiscalia del Tribunal de Comptes:

- a) Consignar el seu dictamen escrit en els comptes generals i en les memòries, mocions i notes del Tribunal, amb vista a les responsabilitats comptables que en puguin derivar.
- b) Ser escoltada en els procediments de fiscalització del Tribunal abans de l'aprovació definitiva, i sol·licitar la pràctica de les diligències que consideri convenients per a la depuració de les responsabilitats comptables que en puguin derivar.
- c) Tenir coneixement de tots els procediments fiscalitzadors i jurisdiccional que se segueixin al Tribunal als efectes d'aclarir les possibles responsabilitats comptables que en puguin derivar.

d) Exercir l'acció de responsabilitat comptable i deduir les pretensions d'aquesta naturalesa en els judicis de comptes i procediments de reintegrament per dèficit comptable.

CAPÍTOL VIII

DE LA SECRETARIA GENERAL

Article 17

1. Corresponen a la Secretaria General les funcions a què es refereix la Llei orgànica 2/1982 i les de gestió, tramitació, documentació i registre dels assumptes de la competència del president, el Ple i la Comissió de Govern.

2. El secretari general del Tribunal és elegit entre funcionaris compresos als apartats a), b) i c) de l'article 89.2 d'aquesta Llei.

3. La Secretaria General s'organitza en les unitats administratives necessàries per atendre la tramitació d'expedients de qualsevol índole i la gestió d'assumptes generals, governatius i de personal al servei del Tribunal, assumptes econòmics i pressupostaris, inspecció i funcionament dels serveis propis d'aquest, compres i adquisicions, informatització i processament de dades, registre general, arxiu i biblioteca.

CAPÍTOL IX

DELS ÒRGANS DE SUPORT DEL TRIBUNAL I D'ALTRES ÒRGANS QUE HI ACTUEN

Article 18

La funció interventora l'exerceix l'interventor del Tribunal, elegit i remogut lliurement pel Ple.

Article 19

1. Sota la dependència orgànica del president, i al seu servei i dels òrgans col·legiats del Tribunal i dels presidents de les seccions de fiscalització i d'enjudiciament hi ha un gabinet tècnic, amb funcions d'assessorament i suport. El seu director i fins a un màxim de tres adjunts són elegits i remoguts lliurement pel Ple entre juristes o economistes.

L'estructuració del gabinet i el que faci referència a les dotacions de personal i de mitjans materials és competència del Ple del Tribunal, amb la proposta prèvia de la Comissió de Govern, tot això dins de les previsions pressupostàries.

2. La situació administrativa del director i els adjunts és, si són funcionaris públics en actiu, la de serveis especials.

Article 20

1. El Servei Jurídic de l'Estat al Tribunal de Comptes té les funcions reconegudes a la Llei orgànica 2/1982 i és a càrrec d'un lletrat de l'Estat-cap i el nombre de lletrats de l'Estat que, legalment o reglamentàriament, es determini d'acord amb les necessitats del servei.

2. El Servei Jurídic de l'Estat assumeix la representació i defensa del mateix Tribunal de Comptes davant el Tribunal Constitucional i davant els òrgans jurisdiccional civil, penal, contencions administratiu i social en la forma establerta per a l'Estat, i se substitueixen les autoritzacions que requereix del Govern per les que, a aquest efecte, li concedeixi el Ple.

3. El Servei Jurídic de l'Estat al Tribunal de Comptes també ha d'evacuar els informes en dret que li sol·licitin el president, el Ple del Tribunal, la Comissió de Govern i els consellers.

TÍTOL III

De l'Estatut dels consellers del Tribunal de Comptes

CAPÍTOL PRIMER

DEL PRESIDENT I DELS CONSELLERS DEL TRIBUNAL

Article 21

1. L'elecció del president, la fan, en votació secreta, els consellers de comptes, reunits en sessió el mateix dia de la presa de possessió, i, si no és possible, el dia hàbil següent, sota la presidència del conseller de més edat.

2. Per a l'elecció de president, en primera votació, es requereix la majoria absoluta dels consellers. Si aquesta no s'assoleix, s'ha de procedir a una segona votació, en la qual és elegit qui obtingui més vots. En cas d'empat, s'ha de fer una última votació i, si aquest es repeteix, el nomenament recau en el conseller de més edat. En aquesta sessió, hi actua com a secretari el conseller de menys edat. El secretari actuant, acabada la sessió, ha d'aixecar l'oportuna acta, que han de signar tots els consellers.

3. Si algun dels consellers està impossibilitat fins al punt de no poder assistir a la sessió que ha d'eleger el president, és vàlida l'elecció efectuada sempre que hi concorrin les dues terceres parts dels consellers i l'elecció s'hagi produït per majoria absoluta dels consellers que componen el Tribunal. Altrament, s'ha d'esperar el cessament de l'impossibilitat, sense perjudici que el Tribunal iniciï, immediatament, l'exercici de les seves funcions sota la presidència interina del conseller de més edat.

4. Finalitzat el període de tres anys pel qual és elegit, o en cas que es produeixi, d'acord amb aquesta Llei, la vacant del càrrec, els consellers, dins el dia hàbil següent a l'últim del termini inicial o de la cobertura de la vacant, han de procedir a l'elecció del president, d'acord amb el que disposen els apartats anteriors, per un altre període igual o pel que, si s'escau, falti per completar el període de tres anys o per a la renovació total del Tribunal.

5. Feta l'elecció, s'ha de convocar, per al dia hàbil següent, el Ple del Tribunal, que ha d'examinar la legalitat d'aquella i remetre la proposta al president del Congrés dels Diputats, que l'ha d'elevat al rei.

6. El conseller elegit president ha de prestar jurament o promesa davant del rei i prendre possessió davant el Ple del Tribunal, en la sessió convocada a aquest efecte per al mateix dia o el dia hàbil següent. Fins que s'hagi efectuat la presa de possessió, exerceix les funcions de president el conseller de més edat.

7. En els casos de vacant, absència, malaltia o qualsevol altre impediment legal del president, el substitueixen en les seves funcions els presidents de la Secció de Fiscalització i Enjudiciament, per aquest ordre, i, si no, el conseller de més edat.

Article 22

1. Abans dels quatre mesos previs a la data d'expiració dels nomenaments dels consellers de Comptes, el president del Tribunal, o qui legalment el substitueixi, ha de sol·licitar als presidents del Congrés dels Diputats i del Senat la iniciació del procediment que ha de conduir a l'elecció d'aquests.

2. Si durant el període de nou anys pel qual són designats es produeix alguna vacant de conseller, el president del Tribunal, o qui legalment el substitueixi, ha de procedir en la forma establerta en el paràgraf anterior, per tal que s'elegeixi conseller pel temps que resti del mandat de l'inicialment designat.

3. Els consellers de comptes continuen en l'exercici de les seves funcions fins que hagin pres possessió els qui els hagin de succeir.

4. La presa de possessió dels càrrecs de conseller de comptes s'ha d'efectuar al Congrés o al Senat i en presència dels presidents de les dues cambres.

Article 23

1. L'elecció dels presidents de les seccions de fiscalització i enjudiciament es fa per un període de tres anys, en la mateixa sessió en què s'hagi d'eleger el president del Tribunal, pel mateix procediment i a continuació de la d'aquest.

2. En la mateixa sessió plenària del Tribunal que ha de fer la proposta de president, s'ha d'examinar la legalitat de l'elecció dels presidents de secció i s'han de fer els corresponents nomenaments.

3. Els presidents de secció prenen possessió del càrrec a la reunió del Ple en què ho fa el president i a continuació de la d'aquest.

4. En els casos de vacant, absència, malaltia o un altre motiu d'impossibilitat legal, els presidents de les seccions són substituïts pel conseller de més edat de cadascuna d'aquestes.

CAPÍTOL II

DELS DEURES, DRETS, SITUACIONS I RESPONSABILITATS DELS CONSELLERS DEL TRIBUNAL

Article 24

1. Els consellers del Tribunal de Comptes han d'exercir les seves funcions d'acord amb els principis d'imparcialitat i dignitat inherents a aquestes, procurar despatxar de pressa i eficaçment els assumptes que els hagin correspost, assistir a totes les reunions plenàries o comissions que siguin convocades i no poden ser perseguits per les opinions expressades en l'exercici de les seves funcions.

2. El president i els consellers tenen l'obligació d'inhibir-se del coneixement dels assumptes que afectin entitats en què hagin participat en la direcció, assessorament o administració, o amb les quals hagin mantingut qualsevol mena de relació interessada, ells mateixos o persones de la seva família dins el segon grau civil per consanguinitat o afinitat.

Article 25

1. El president i els consellers de comptes del Tribunal cessen en els càrrecs per esgotament del seu mandat, renúncia acceptada per les Corts Generals, incapacitat o incompatibilitat.

També poden cessar per haver incorregut en responsabilitat disciplinària, que es produeix per incompliment greu dels deures del càrrec o per haver estat declarats, en virtut de sentència ferma, responsables civilment per dol o condemnats per delictes dolós.

2. En els casos d'esgotament del mandat i de renúncia, el cessament té lloc sense necessitat de cap procediment especial, una vegada produïts els pressupòsits de què un i altra depenguin. En els altres casos de cessament, és necessària la tramitació d'un expedient contradictori, iniciat en virtut d'acord de la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les Relacions amb el Tribunal de Comptes, o d'acord del mateix Ple del Tribunal, adoptat per majoria simple dels assistents quan es tracti de causes d'incapacitat o incompatibilitat i per majoria de tres quartes parts dels seus membres de dret quan es tracti d'incompliment greu dels deures del càrrec.

3. La tramitació de l'expedient de responsabilitat disciplinària s'ha d'ajustar al que s'estableix per al procediment sancionador a la Llei de procediment administratiu. El Ple del Tribunal, en el mateix acord d'incoació d'expedient, o per acord independent adoptat per majoria de tres

quartes parts dels seus membres de dret, ha de designar un conseller de comptes com a instructor i, després d'aprovar, per la mateixa majoria, la proposta corresponent, ha d'elevat les actuacions a l'esmentada Comissió Mixta del Congrés-Senat, als efectes que emeti dictamen i sotmeti a la cambra que en el seu moment va elegir el conseller afectat la decisió que sigui procedent. La cambra a què correspongui ha d'adoptar la seva resolució per la majoria legalment exigida per a l'elecció del càrrec.

4. El Ple del Tribunal pot suspendre el president i els consellers de comptes en l'exercici de les seves funcions, com a mesura provisional i pel quòrum establert en el paràgraf anterior, en cas de processament per delictes dolós i fins que es dicti sentència, o pel temps indispensable per resoldre sobre la concurrència de les causes del cessament consistent en incapacitat o incompatibilitat, o mentre duri la tramitació de l'expedient per incompliment greu dels deures del càrrec.

Article 26

El càrrec de conseller del Tribunal de Comptes, si el que l'ocupa és funcionari públic de l'Administració de l'Estat, autonòmica, local o institucional o membre de les carreres judicial o fiscal, o pertany a una altra carrera, cos o ocupació no sotmès a la legislació general de la funció pública, implica la declaració en la situació de serveis especials o equivalent al cos o carrera de procedència.

TÍTOL IV

De la funció fiscalitzadora del Tribunal i dels seus procediments

CAPÍTOL PRIMER

DE L'EXTENSIÓ DE LA FUNCIO FISCALITZADORA DEL TRIBUNAL I DELS INSTRUMENTS EN QUÈ ES MATERIALITZA

Article 27

1. La funció fiscalitzadora del Tribunal de Comptes té caràcter extern, permanent i consultiu i es refereix a la submissió de l'activitat economicofinancera del sector públic als principis de legalitat, eficiència i economia en relació amb l'execució dels programes d'ingressos i despeses públics.

Quan la fiscalització externa, la realitzin òrgans de les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, el Tribunal de Comptes ha d'informar-ne les Corts Generals, partint de les esmentades actuacions i de les ampliacions que hi vulgui fer.

2. El Tribunal de Comptes pot recollir i utilitzar, per a l'exercici de la seva funció fiscalitzadora, els resultats de qualsevol funció interventora o de control intern que s'hagi efectuat a les entitats del sector públic o els de la fiscalització externa dels corresponents òrgans de les comunitats autònomes en la forma establerta en aquesta Llei.

3. Així mateix, en els procediments de fiscalització d'entitats singulars compreses en l'àmbit de l'article 4t de la Llei orgànica 2/1982, el Tribunal de Comptes pot utilitzar les tècniques d'auditoria que resultin idònies a la fiscalització pretesa.

4. Les inspeccions, revisions i comprovacions a què es refereix l'article 7è, 4, de la Llei orgànica han de ser acordades pel Ple del Tribunal, que ha de designar l'expert o experts que les hagin de fer, precisar els objectius de les activitats de què es tracti i fixar els terminis per portar-les a terme i emetre els corresponents informes.

5. Els funcionaris, auditors, comissionats experts que practiquin les actuacions a què es refereixen els apar-

tats anteriors tenen l'obligació de guardar secret respecte a aquestes, i incorren, si incompleixen aquesta obligació, en les responsabilitats disciplinàries i, si s'escau, penals que pertoquin.

Article 28

1. Els informes o memòries, mocions o notes aprovats pel Ple del Tribunal com a resultat de la funció fiscalitzadora, així com les al·legacions i justificacions a què es refereix l'article 44 d'aquesta Llei que hagin estat adduïdes en cada procediment de fiscalització, s'han d'exposar integrats en l'informe o memòria anual que el Tribunal ha de remetre, per a la seva tramitació parlamentària a les Corts Generals i, en el que els afecti, a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i als plens de les corporacions locals, tot això en compliment dels articles 136.2 de la Constitució i 13 de la Llei orgànica 2/1982 i sense perjudici del que estableixen els apartats 4 i 6 del present article.

L'informe o memòria anual ha de contenir, així mateix, una memòria de les actuacions jurisdiccionals del Tribunal durant l'any corresponent.

2. Conegut per la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les Relacions amb el Tribunal de Comptes el resultat de les actuacions fiscalitzadores, i una vegada que aquesta Comissió hagi procedit al seu examen, s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» les resolucions que s'aprovin, conjuntament amb l'informe o memòria.

3. El Tribunal de Comptes també ha de remetre l'informe o memòria al Govern de la Nació, als consells de Govern de les comunitats autònomes o als plens de les corporacions locals, segons correspongui.

4. Quan les Corts Generals o les assemblees legislatives de les comunitats autònomes així ho acordin, o quan, en casos d'extraordinària i urgent necessitat, el Tribunal de Comptes ho consideri pertinent, aquest ha de posar en coneixement d'aquelles el resultat de qualssevol procediments fiscalitzadors, mitjançant informes o memòries extraordinàries.

El Tribunal ha de traslladar aquestes memòries als governs corresponents, sense perjudici de la seva tramitació parlamentària, separatament de la memòria o informe anual, i s'ha de seguir en tot cas el procediment establert a l'apartat 2 d'aquest article.

5. Els resultats obtinguts amb vista a la correcció de les infraccions, abusos o pràctiques irregulars detectades pel Tribunal de Comptes i el grau de compliment de les observacions emanades d'aquest, s'han d'incorporar a l'informe o memòria anual.

6. El Tribunal de Comptes ha d'elevat en tot cas a les Corts Generals i, si s'escau, a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, totes les mocions o notes que consideri convenientes, i proposar les mesures al seu judici conduents a la millora de la gestió economicofinancera del sector públic, en a la vista dels informes o memòries, ordinàries i extraordinàries, a què es refereixen els paràgrafs anteriors i del resultat de la censura de comptes o procediments de fiscalització de què hagi conegut.

CAPÍTOL II

DE LES RELACIONS DEL TRIBUNAL DE COMPTES AMB ELS ÒRGANS DE CONTROL EXTERN DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES

Article 29

1. Els òrgans de control extern de les comunitats autònomes han de coordinar la seva activitat amb la del Tribunal de Comptes mitjançant l'establiment de criteris i tècniques comunes de fiscalització que garanteixin la major eficàcia en els resultats i evitin la duplicitat en les actuacions fiscalitzadores.

2. Als mateixos efectes, els òrgans de referència han de remetre al Tribunal de Comptes, tan aviat com els tinguin aprovats o, si s'escau, dins els terminis legalment establerts, els resultats individualitzats de l'examen, comprovació i censura dels comptes de totes les entitats del sector públic autonòmic, així com els informes o memòries anuals sobre els seus respectius comptes generals i els informes o memòries, mocions o notes en què es concreti l'anàlisi de la gestió economicofinancera de les entitats que integrin el sector públic autonòmic o de les subvencions, crèdits, avals o altres ajudes de l'esmentat sector percebudes per persones físiques o jurídiques.

Els informes o memòries s'han de remetre acompanyats dels antecedents i del detall necessaris a l'objecte que el Tribunal de Comptes els pugui examinar, practicar, si s'escau, les ampliacions i comprovacions que consideri necessàries, i incorporar les seves pròpies conclusions, si és procedent, a la memòria anual que s'ha de remetre a les Corts Generals o a les assemblees legislatives de les comunitats autònomes o a les memòries extraordinàries a què es refereix l'article 28.2 d'aquesta Llei.

3. El Tribunal de Comptes, mitjançant un acord plenari, pot sol·licitar als òrgans de fiscalització externa de les comunitats autònomes la pràctica de funcions fiscalitzadores concretes, tant si es refereixen al sector públic autonòmic com l'Estat.

CAPÍTOL III

DE LA COL·LABORACIÓ AMB EL TRIBUNAL DE COMPTES

Article 30

1. El deure de col·laboració establert a l'article 7è de la Llei orgànica 2/1982, afecta qualsevol persones, naturals o jurídiques, respecte als béns, fons, efectes o cabals públics que tinguin en dipòsit, custòdia o administració o en la gestió dels quals hagin participat o participin per qualsevol causa, així com les persones físiques o jurídiques perceptores de subvencions o altres ajudes del sector públic.

2. La petició de col·laboració, l'ha d'adreçar el president del Tribunal, a instància, si s'escau, dels consellers corresponents, als titulars dels diferents departaments ministerials, quan es tracti del sector públic estatal, o als presidents de les comunitats autònomes, respecte al sector públic que en depengui, als presidents de les respectives incorporacions locals i, en qualsevol altre cas, al titular del màxim òrgan de govern o Administració de les altres entitats requerides o a la persona física corresponent, si s'escau.

3. Les dades, estats, documents o antecedents sol·licitats s'han de referir als que constin o hagin de constar en els corresponents estats comptables o en la justificació d'aquests.

4. L'òrgan que rebí qualsevol petició de col·laboració del Tribunal de Comptes està obligat a acusar recepció i complir-la dins el termini que aquell li hagi assenyalat, llevat d'impossibilitat, que ha de ser degudament raonada en acusar recepció, indicant, en aquest cas, el termini que requereixi per a la seva atenció.

5. L'incompliment dels requeriments efectuats pel Tribunal faculta aquest Tribunal per imposar al responsable una multa de 10.000 a 150.000 pessetes, que es pot reiterar fins a obtenir el compliment total de l'interessat i que es gradua tenint en compte la importància de la pertorbació soferta. Aquesta sanció l'imposa el Ple, amb l'audiència prèvia del cap de la dependència a què pertanyi el responsable, del ministeri fiscal i del mateix interessat, la qual s'ha d'evacuar en el termini comú de deu dies. El que disposa aquest apartat s'entén sense perjudici de la responsabilitat penal que pertoqui, que el Tribunal de Comptes posi en coneixement de les Corts Generals la falta de

col·laboració dels obligats a prestar-li i que proposi al Govern, ministres o autoritats de qualsevol ordre la imposició de sancions disciplinàries, inclosa la separació del servei del funcionari o el cessament de l'autoritat responsable de l'incompliment.

CAPÍTOL IV

DELS PROCEDIMENTS MITJANÇANT ELS QUALS S'EXERCEIX LA FUNCIÓ FISCALITZADORA DEL TRIBUNAL

Article 31

L'exercici de la funció fiscalitzadora del Tribunal de Comptes es porta a terme mitjançant:

- L'examen i la comprovació del Compte General de l'Estat.
- L'examen i la comprovació dels comptes generals i parcials de totes les entitats i organismes integrants del sector públic i de les que hagin de retre els perceptors o beneficiaris d'ajudes procedents del mateix sector, com ara subvencions, crèdits o avals.
- L'examen dels expedients referents als contractes subscrits per l'Administració de l'Estat i les altres entitats del sector públic.
- L'examen de la situació i variacions del patrimoni de l'Estat i altres entitats del sector públic.
- L'examen dels expedients sobre crèdits extraordinaris i suplementaris, així com sobre les incorporacions, ampliacions, transferències i altres modificacions dels crèdits pressupostaris inicials.
- I qualsevol altres que siguin adequats al compliment de la seva funció.

Article 32

1. La tramitació dels procediments de fiscalització s'ha d'ajustar a les prescripcions d'aquest títol i, si de cas hi manca, s'han d'aplicar les disposicions de la Llei de procediment administratiu, a excepció de les que determinen el caràcter de part o legitimen per a la interposició de recursos en la via administrativa o jurisdiccional, i sense perjudici del que preveu l'article 44.3 d'aquesta Llei.

2. El Tribunal de Comptes no ha de donar curs a cap petició de fiscalització que no provingui de les instàncies a què es refereix l'article 45 de la Llei orgànica 2/1982.

CAPÍTOL V

DE L'EXAMEN I COMPROVACIÓ DEL COMPTE GENERAL DE L'ESTAT

Article 33

1. El Compte General de l'Estat que forma la Intervenció General s'ha d'ultimar abans del dia 31 d'agost de l'any següent al que es refereixi i s'ha de remetre al Tribunal dins dels dos mesos següents a la seva conclusió.

2. Tan aviat com es rebí al Tribunal el Compte General de l'Estat amb els llibres i documents que l'han d'acompanyar, els departaments corresponents de la Secció de Fiscalització han de procedir al seu examen i contrast formals amb els comptes parcials que s'han de retre al Tribunal i que li serveixen de fonament. Formats els oportuns resums, fetes les degudes comprovacions, deliberat l'expedient i el projecte corresponent a l'esmentada secció i escoltat el fiscal del Tribunal, se sotmeten al Ple per tal que emeti la declaració definitiva que consideri convenient i l'elevi a les cambres als efectes de la resolució que sigui procedent sobre el Compte General de l'Estat, que ha de traslladar al Govern.

CAPÍTOL VI

DE L'EXAMEN I LA COMPROVACIÓ DELS COMPTES GENERALS I PARCIAIS DE LES ENTITATS QUE INTEGREN EL SECTOR PÚBLIC I DELS PERCEPTORS O BENEFICIARIS DE SUBVENCIONS O AJUDES D'AQUEST SECTOR

Article 34

1. Totes les entitats que integren el sector públic, esmentades a l'article 4t de la Llei orgànica 2/1982, queden sotmeses a l'obligació de retre al Tribunal els comptes legalment establerts de les seves operacions, d'acord amb el respectiu règim de comptabilitat i sense perjudici del que disposen els articles 27 i 29 d'aquesta Llei.

2. Són comptedants, en els comptes que s'hagin de retre al Tribunal, les autoritats, funcionaris o empleats que tinguin al seu càrrec la gestió dels ingressos i la realització de les despeses o la gestió del patrimoni a les entitats del sector públic.

3. Els perceptors o beneficiaris d'ajudes amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat o procedents d'entitats que integren el sector públic, com ara subvencions, crèdits o avals, siguin persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com els particulars que administrin, recaptin o custodiïn fons o valors de l'Estat, comunitats autònomes i corporacions locals, hagin estat o no intervingudes les respectives operacions, estan obligats a retre els comptes que la Llei estableix.

Article 35

1. Els comptes que s'han de retre per conducte de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat han d'estar en poder del Tribunal dins els dos mesos següents a la data de la seva recepció per aquesta juntament amb les notes de defectes o inconvenients que s'hagin produït.

2. Els comptes generals i parcials que s'hagin de remetre al Tribunal per altres conductes han d'estar en poder d'aquest en els terminis que les disposicions respectives determinin, o dins els dos mesos següents a la terminació del període que els correspongui quan no hi hagi previsió legal sobre això.

3. Els comptes parcials que han de remetre directament al Tribunal els comptedants s'han d'enviar a aquest dins els quinze dies següents a la terminació del període a què es refereixin.

4. Els comptes dels perceptors o beneficiaris de subvencions o altres ajudes procedents del sector públic s'han de remetre al Tribunal dins els dos mesos següents a la terminació de l'exercici econòmic corresponent.

5. En qualsevol cas, dins els sis mesos següents a la data en què s'aprovi el seu exercici social, els presidents o directors d'empreses públiques han de remetre a la Intervenció General respectiva i aquesta al Tribunal de Comptes en la forma i els terminis assenyalats a l'apartat 1 d'aquest article, les còpies autoritzades de la memòria, el balanç i els comptes d'explotació i de pèrdues i guanys corresponents a l'esmentat exercici, així com, si s'escau, el programa d'actuació, inversions i finançament i els pressupostos d'explotació i de capital.

Article 36

1. Els comptes s'han de remetre al Tribunal acompanyats de tots els documents justificatius de les corresponents partides que exigeixin les lleis i els reglaments, sense perjudici del tractament especial previst per a les ordres de pagament expedides amb caràcter de «a justificar» i del que sigui conseqüència de l'establiment de tècniques d'informatització.

2. No obstant això, es poden deixar de remetre aquests justificants quan estigui establert per reglament o quan el Tribunal ho determini expressament. En un cas i en l'altre, en fer la tramesa de la documentació preceptiva, s'ha de certificar, sota la responsabilitat del compte-

dant, que els justificants estan en el moment d'efectuar-la a disposició del Tribunal a l'oficina o organisme corresponent, i s'ha d'expressar, igualment, a l'esmentada certificació, si hi són tots o, altrament, els que hi falten, indicant-ne el motiu.

Article 37

Els comptes remesos al Tribunal han de ser examinats i censurats pel departament corresponent, o bé en la seva totalitat, o bé mitjançant la utilització de tècniques de mostreig.

Article 38

L'examen dels comptes que han de retre els perceptors o beneficiaris d'ajudes consistents en subvencions, crèdits o avals del sector públic s'estén tant a la comprovació que les quantitats de què es tracti s'han aplicat a les finalitats per a les quals van ser concedides, com els resultats.

CAPÍTOL VII

DE L'EXAMEN DELS EXPEDIENTS REFERENTS ALS CONTRACTES SUBSCRITS PER L'ADMINISTRACIÓ DE L'ESTAT I LES ALTRES ENTITATS DEL SECTOR PÚBLIC

Article 39

1. Estan subjectes a fiscalització pel Tribunal de Comptes tots els contractes subscrits per l'Administració de l'Estat i altres entitats del sector públic, i es fiscalitzen en particular:

1r Els que derivin d'expedients la despesa total dels quals excedeixi els cent milions de pessetes, o l'aprovació dels quals hagi requerit una especial declaració o autorització del Consell de Ministres, o de l'òrgan superior de govern de l'entitat del sector públic de què es tracti.

2n Els contractes d'obres adjudicats pel sistema de subhasta per un preu superior a cent milions de pessetes, i els que s'hagin adjudicat pel de concurs per un preu superior a cinquanta milions de pessetes o de contractació directa per un import un superior als vint-i-cinc milions de pessetes.

3r Els contractes de gestió de serveis públics el pressupost de despeses de primer establiment dels quals excedeixi els cent milions de pessetes quan s'adjudiquin pel sistema de concurs, o de vint-i-cinc milions de pessetes en el de contractació directa.

4t Els contractes de subministrament i qualssevol altres administratius diferents dels anteriors l'import dels quals excedeixi els vint-i-cinc milions de pessetes.

5è Tots els contractes administratius d'un import superior a deu milions de pessetes que hagin estat objecte d'ampliacions o modificacions posteriors a la seva subscripció, les quals, aïlladament o conjuntament, suposin un increment de despesa superior al 20 per 100 del pressupost primitiu o elevin el preu total del contracte per damunt dels límits assenyalats en els números 2n al 4t d'aquest article, així com els que hagin produït les esmentades ampliacions o modificacions.

6è Qualsevol contractes administratius d'una quantia superior a deu milions de pessetes que hagin estat objecte de resolució i, si s'escau, aquells altres que s'atorguin en substitució del resultat.

2. Les quanties a què es refereix el paràgraf anterior poden ser modificades per les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Article 40

1. La fiscalització dels contractes assenyalats a l'article anterior comprèn els diferents moments de la seva prepa-

ració, perfecció i adjudicació, formalització, consolidació, execució, modificació i extinció.

2. Els centres, organismes o entitats que hagin subscrit contractes dels indicats han d'enviar anualment al Tribunal una relació d'aquests, incloent-hi una còpia autoritzada dels respectius documents de formalització i d'aquells altres que n'acreditin el compliment o l'extinció, sense perjudici de remetre al Tribunal qualssevol altres que aquell els requereixi.

CAPÍTOL VIII

DE L'EXAMEN DE LA SITUACIÓ I VARIACIONS DEL PATRIMONI DE L'ESTAT
I ALTRES ENTITATS DEL SECTOR PÚBLIC

Article 41

La fiscalització de la situació i variacions del patrimoni de l'Estat i altres entitats del sector públic s'exerceix a través dels inventaris i de la comptabilitat legalment establerts i comprèn la corresponent a la seva tresoreria i als emprèstits i altres formes d'endeutament amb les seves aplicacions o el seu ús.

CAPÍTOL IX

DE L'EXAMEN DELS EXPEDIENTS SOBRE CRÈDITS EXTRAORDINARIS I
SUPLEMENTARIS I SOBRE LES MODIFICACIONS DELS CRÈDITS
PRESSUPOSTARIS INICIALS

Article 42

1. La fiscalització dels crèdits extraordinaris i suplementaris concedits pel Govern o pel Ministeri d'Economia i Hisenda als organismes autònoms de caràcter administratiu, comercial, industrial, financer o anàleg, es refereix a l'observança del que preveu la Llei general pressupostària quant a l'expedient de concessió tramitat a aquest efecte i a l'ús o aplicació específica del crèdit concedit.

2. La fiscalització dels crèdits extraordinaris i suplementaris aprovats per les Corts Generals es refereix únicament a l'ús o aplicació específica del crèdit concedit.

Article 43

1. També estan subjectes a fiscalització pel Tribunal de Comptes:

- Les transferències de crèdits sigui quin sigui l'òrgan que les hagi concedit.
- Els crèdits ampliables.
- Les incorporacions als corresponents crèdits dels pressupostos de despeses de l'exercici immediatament següent.
- Qualsevol altra modificació dels crèdits pressupostaris inicials.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda, i el de Treball i Seguretat Social respecte al pressupost de la Seguretat Social, han de posar en coneixement del Tribunal de Comptes, una vegada finalitzat el corresponent exercici, la realització, si s'escau, de les operacions a què es refereix aquest capítol.

CAPÍTOL X

DE LA TERMINACIÓ DELS PROCEDIMENTS DE FISCALITZACIÓ

Article 44

1. Una vegada tramitats pel Tribunal els procediments de fiscalització a què es refereix aquest títol, tant si han de ser integrats en les memòries o informes anuals a què es refereix l'article 28.1 d'aquesta Llei, com si han de ser objecte d'una memòria extraordinària d'acord amb el

número 4 del mateix precepte, i immediatament abans que el departament corresponent del Tribunal redacti l'oportú projecte d'informe, s'han de posar de manifest les actuacions practicades als responsables del sector o subsector públic fiscalitzat, o a les persones o entitats fiscalitzades. En aquest últim cas, s'han de posar de manifest a través dels seus representants legítims perquè, amb observança de les normes legals o reglamentàries reguladores de l'adopció d'acords a les entitats corresponents, i en un termini no superior a trenta dies prorrogable per una causa justa per un període igual, al·leguin i presentin els documents i les justificacions que estimin pertinent.

La mateixa audiència s'ha de conferir als qui hagin tingut la representació del subsector fiscalitzat, o, si s'escau, la titularitat de l'òrgan legalment representant de l'entitat del sector públic de què es tracti durant el període a què s'hagi estès la fiscalització realitzada.

2. Si a la vista de les al·legacions i justificacions presentades d'acord amb el que estableix el número anterior, s'acorden altres comprovacions o diligències, s'ha de concedir una nova audiència en els termes i dins els terminis establerts al número 1 d'aquest article.

3. Una vegada complert tot el que estableixen els apartats anteriors, el departament en què se segueixi el procediment ha de formular un projecte de resultat de la fiscalització i l'ha de posar de manifest al ministeri fiscal i el Servei Jurídic de l'Estat en el Tribunal de Comptes, a l'objecte que, dins d'un termini comú no superior a trenta dies, hi formulin el que considerin pertinent en relació amb les seves respectives competències.

4. La Secció de Fiscalització ha de deliberar sobre aquest i l'ha de sotmetre a l'aprovació del Ple del Tribunal. Obtinguda aquella, el resultat de la fiscalització s'ha d'integrar a la memòria o informe anual que el Tribunal ha de remetre a les Corts Generals per a la seva tramitació parlamentària o s'ha d'eleva, si s'escau, amb independència d'aquella, a les Corts Generals.

Quan això sigui procedent, el resultat de la fiscalització s'ha de remetre a l'assemblea legislativa de la corresponent comunitat autònoma o al Ple de la corresponent corporació local.

L'informe aprovat pel Ple del Tribunal de Comptes ha de contenir totes les al·legacions i justificacions que hagin estat adduïdes per la persona o entitat fiscalitzada.

5. L'omissió del tràmit d'audiència a les persones o entitats a què es refereixen els números 1 i 2 del present article, amb independència del que sobre aquesta omisió puguin acordar la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les Relacions amb el Tribunal de Comptes, pot donar lloc a la interposició de recurs davant el Ple del Tribunal, contra la resolució del qual, en aquest tràmit, no pertoca cap recurs.

CAPÍTOL XI

DE LES ACTUACIONS PRÈVIES A L'EXIGÈNCIA DE RESPONSABILITATS
COMPTABLES

Article 45

1. Una vegada conclòs l'examen i la comprovació de qualsevol compte, grups de comptes, o els corresponents procediments de fiscalització, si apareixen fets que poden ser no constitutius de dèficit comptable de cabals o efectes públics, en els termes definits en aquesta Llei, però que puguin donar lloc a un altre tipus de responsabilitats comptables, el conseller de comptes, d'ofici o a instància del ministeri fiscal o lletrat de l'Estat i amb citació i, si s'escau, intervenció del presumpte responsable o dels seus drethavents, ha d'acordar la formació d'una peça separada amb la finalitat de concretar els fets, els possibles responsables, tant directes com subsidiaris, i l'import total dels perjudicis ocasionats als cabals o efectes públics,

quan així resulti de les actuacions en el procediment fiscalitzador de què es tracti.

2. La peça separada a què es refereix el paràgraf anterior ha de contenir els antecedents del procediment fiscalitzador que es considerin adequats a la finalitat assenyalada i tots els que sol·licitin el ministeri fiscal, el lletrat de l'Estat o el presumpte responsable si hi ha comparegut. Una vegada ultimada, s'ha de remetre la peça a la Secció d'Enjudiciament als efectes de la iniciació de l'oportú judici de comptes.

Article 46

1. Els fets suposadament constitutius de dèficit comptable de cabals o efectes públics, tant si el seu coneixement procedeix de l'examen i la comprovació de comptes, o de qualsevol altre procediment fiscalitzador, com si és conseqüència d'una gestió d'aquells, que hagi tingut lloc al marge del procés normal de rendició de comptes al Tribunal, s'han de passar a la Secció d'Enjudiciament als efectes que proposi a la Comissió de Govern, si és procedent, el nomenament de delegat instructor en els termes que preveu la Llei orgànica 2/1982 i la present.

2. Rebut els antecedents a la Secció d'Enjudiciament i alternat l'assumpte entre els consellers adscrits a aquesta, quan els fets, manifestament, no revesteixin caràcter de dèficit comptable o quan aquest no sigui individualitzat amb referència a comptes determinats o a actes concrets d'administració, custòdia o maneig de cabals o efectes públics, el conseller de comptes a qui hagi correspost, prèvia audiència del ministeri fiscal, lletrat de l'Estat i, si s'escau, si està comparegut en la forma escaient, de qui hagi deduït la pretensió de responsabilitat comptable, pel terme comú de cinc dies, pot decretar l'arxivament de les actuacions; contra aquesta resolució es pot presentar recurs davant la sala del Tribunal que hi resulti competent dins el termini de cinc dies, sense que es pugui presentar cap recurs ulterior i sense perjudici del que sigui procedent en punt al recurs de cassació en el procediment jurisdiccional corresponent.

Article 47

1. Fet el nomenament de delegat instructor en els termes establerts a la Llei orgànica 2/1982, aquest ha de procedir a la pràctica de les actuacions següents:

a) Nomenament del secretari que autoritzi i porti a efecte totes les providències i diligències que es pronuncien o es practiquin en el procediment.

b) Reclamació de les diligències preventives del dèficit comptable que hagi instruït el cap del centre o la dependència on hagi tingut lloc la falta, o per l'endeutat, si s'escau.

c) Pràctica de les diligències oportunes en esbrinament del fet i dels presumptes responsables o els seus drethavents, llevat que es considerin suficients les practacades amb anterioritat.

d) Passada del tant de culpa als tribunals ordinaris, si hi ha indicis de responsabilitat criminal, llevat que consti que s'ha fet en les diligències preventives.

e) Liquidació provisional del dèficit comptable amb la citació prèvia dels presumptes responsables, ministeri fiscal, lletrat de l'Estat o, si s'escau, representació legal de l'entitat perjudicada, amb menció expressa de la classe de valors, efectes o cabals públics que poden haver patit menyscabament.

f) Requeriment dels presumptes responsables perquè dipositin o fiancin, en qualsevol de les formes legalment admeses, l'import provisional del dèficit comptable, més el càlcul, també provisional, dels interessos que siguin procedents, sota advertència d'embargament.

g) Embargament dels béns dels presumptes responsables llevat que tinguin fiançada, o fiancin, de forma

legal, les seves possibles responsabilitats en els termes establerts en el Reglament general de recaptació.

2. Si hi ha dificultat per determinar les possibles responsabilitats subsidiàries, s'ha de fer constar a l'acta de liquidació provisional i s'han de prosseguir les actuacions amb els presumptes responsables directes, i deixar per a un moment posterior l'assegurament d'aquelles.

3. La diligència d'embargament, en els casos en què sigui procedent, s'ha de practicar en la forma que preveu el Reglament general de recaptació per a la via de constranyiment, entenent-se substituïda la provisió de constranyiment pel requeriment a què es refereix l'apartat f) del paràgraf primer d'aquest article.

4. Les diligències que preveuen els apartats anteriors s'han de practicar en el termini de dos mesos, prorrogables per un altre mes amb causa justa, a la unitat a què es refereix l'article 11.3 d'aquesta Llei o sota la vigilància d'aquesta.

5. Quan el càrrec de delegat instructor recaigui en un funcionari que tingui la residència fora de la província on s'hagin esdevingut els fets, l'esmentat delegat pot nomenar un comissionat per a la pràctica de les diligències concretes que li delegui expressament. El nomenament de comissionat l'ha de fer un funcionari públic del lloc on hagin succeït els fets. Els delegats han de procurar, sota la seva responsabilitat, que els comissionats observin estrictament el que determina aquesta Llei respecte a les actuacions en què intervinguin.

Article 48

1. Contra les resolucions dictades a la peça separada a què fan referència l'article 45 o les actuacions que preveuen els articles 46 i 47, tots d'aquesta Llei, en què no s'accedeixi a completar les diligències amb els aspectes que els compareguts assenyalessin o en què es causi indefensió, s'ha de donar recurs davant la Sala del Tribunal que correspongui, a interposar dins el termini de cinc dies.

2. Contra les resolucions de la sala resolent els recursos previstos al paràgraf anterior, no es pot interposar cap recurs, sense perjudici del que s'acordi, sobre això, en el procediment jurisdiccional i del que, al seu moment, sigui procedent en punt al recurs de cassació.

TÍTOL V

De la jurisdicció comptable i dels seus procediments

CAPÍTOL PRIMER

DE LA NATURALESA, EXTENSIÓ I LÍMITS DE LA JURISDICCIÓ COMPTABLE

Article 49

1. La jurisdicció comptable coneix de les pretensions de responsabilitat que, es desprenguin dels comptes que han de retre tots els que tinguin al seu càrrec el maneig de cabals o efectes públics, es dedueixin contra aquests quan, amb dol, culpa o negligència greus, i originin menyscabament en els esmentats cabals o efectes a conseqüència d'accions o omissions contràries a les lleis reguladores del règim pressupostari i de comptabilitat que resulti aplicable a les entitats del sector públic o, si s'escau, a les persones o entitats perceptores de subvencions, crèdits, avals o altres ajudes procedents de l'esmentat sector. Només coneix de les responsabilitats subsidiàries, quan la responsabilitat directa, prèviament declarada i no feta efectiva, sigui comptable.

2. No correspon a la jurisdicció comptable l'enjudiciament dels assumptes o qüestions atribuïts a la compe-

tència del Tribunal Constitucional o dels diferents ordres de la jurisdicció ordinària, en els termes que preveu l'article 16 de la Llei orgànica 2/1982 i sense perjudici de la competència per raó de prejudicialitat a què es refereix l'article 17.2 de la mateixa Llei.

En conseqüència, els òrgans de la jurisdicció comptable poden apreciar, fins i tot d'ofici, la falta de jurisdicció o competència en la forma establerta a la Llei reguladora del procés contencios administratiu.

3. Quan els fets siguin constitutius de delictes, d'acord amb el que estableix l'article 18.2 de la Llei orgànica 2/1982, el jutge o Tribunal que entengui de la causa s'ha d'abstenir de conèixer de la responsabilitat comptable nascuda d'aquests, i traslladar al Tribunal de Comptes els antecedents necessaris a l'efecte que aquest concreti l'import dels danys i perjudicis causats en els cabals o efectes públics.

Article 50

Els conflictes que se suscitin entre els òrgans de la jurisdicció comptable i l'Administració o les altres jurisdiccions han de ser resolts de conformitat amb el que disposa la Llei orgànica de conflictes jurisdiccionals.

Article 51

Els òrgans de la jurisdicció comptable poden recollir l'auxili dels jutges i tribunals de qualsevol ordre per a l'exercici de les seves funcions jurisdiccionals, que els ha de prestar tal com regulen la Llei orgànica del poder judicial i les lleis processals per a la cooperació jurisdiccional.

CAPÍTOL II

DELS ÒRGANS DE LA JURISDICCIO COMPTABLE I DE LES SEVES ATRIBUCIONS

Article 52

1. La jurisdicció comptable, l'exerceixen els òrgans següents:

- a) Els consellers de comptes.
- b) Les sales del Tribunal de Comptes.

2. La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem coneix dels recursos de cassació i revisió que s'interposen contra les sentències pronunciades per les sales del Tribunal de Comptes, en els casos i pels motius que determina aquesta Llei.

Article 53

1. És competència dels consellers de comptes, com a òrgans de la jurisdicció comptable, el coneixement i el pronunciament, en única instància, dels expedients de cancel·lació de fiances en què no s'hagin deduït pretensions de responsabilitat comptable i, en primera instància, dels judicis de comptes, dels procediments de reintegrament per dèficit comptable i dels altres procediments de cancel·lació de fiances.

2. També coneixen dels incidents de recusació promoguts contra els secretaris i la resta dels funcionaris que intervinguin en els procediments jurisdiccionals de la seva competència per les causes i els tràmits establerts a les lleis orgàniques del poder judicial i d'enjudiciament civil.

Article 54

1. Les sales del Tribunal de Comptes coneixen:

a) En única instància, dels recursos que es formulin contra resolucions dictades per les administracions públiques en matèria de responsabilitats comptables en els casos expressament previstos per les lleis.

b) En segona instància, de les apel·lacions deduïdes contra les resolucions dictades en primera instància pels consellers de comptes en els judicis de comptes, en els procediments de reintegrament per dèficit comptable i en els expedients de cancel·lació de fiances.

2. Les sales del Tribunal també coneixen:

a) Dels recursos de queixa per inadmissió de l'apel·lació acordada pels consellers de comptes en assumptes propis de la seva competència jurisdiccional.

b) Dels recursos de súplica contra resolucions de la mateixa Sala.

c) Dels incidents de recusació promoguts contra els consellers de comptes, secretaris i altres funcionaris que intervinguin en els procediments jurisdiccionals de la seva competència, per les causes i els tràmits establerts en les lleis orgàniques del poder judicial i d'enjudiciament civil, sense perjudici del que disposa l'article 3r, 1), de la present.

d) Dels recursos formulats en les actuacions prèvies a l'exigència de responsabilitats comptables en la via jurisdiccional.

CAPÍTOL III

DE LES PARTS, LEGITIMACIÓ, REPRESENTACIÓ I DEFENSA DAVANT EL TRIBUNAL DE COMPTES

Article 55

1. D'acord amb el que disposa l'article 47 de la Llei orgànica 2/1982, la legitimació activa correspon, en tot cas, a l'Administració o entitat pública perjudicada, que pot exercir tota mena de pretensions de responsabilitat comptable davant el Tribunal de Comptes sense necessitat, si s'escau, de declarar prèviament lesius els actes que impugni, i al ministeri fiscal, que pot exercir les pretensions d'aquella naturalesa que siguin procedents. Les altres entitats del sector públic a què es refereix l'article 4t de la Llei orgànica esmentada estan legitimades per a l'exercici de les pretensions de responsabilitat comptable que els competeixin, amb subjecció a les regles per les quals cadascuna d'elles es regeixi.

2. Es consideren legitimats passivament els presumptes responsables directes o subsidiaris, els seus drethavents i totes les persones que es considerin perjudicades pel procés.

3. En els expedients de cancel·lació de fiances, hi estan legitimats activament els gestors de fons públics als quals s'hagi exigint, els fiadors i els seus respectius hereus; i passivament l'entitat del sector públic a favor de la qual s'hagi constituït la garantia.

Article 56

1. L'exercici de l'acció pública a què es refereix l'article 47.3 de la Llei 2/1982, exigeix la personació en forma d'acord amb el que estableix l'article següent i s'ha d'efectuar mitjançant un escrit presentat dins el termini de nou dies a què es refereix l'article 68.1 d'aquesta Llei. Si la compareixença s'efectua en un moment posterior, cal atènr-se al que disposa l'apartat 5è del mateix precepte.

2. Si no s'ha iniciat el procediment jurisdiccional en exigència de responsabilitat comptable, l'exercici de l'acció s'ha de fer mitjançant un escrit compareixent en la forma escaient en el qual s'han d'individualitzar els supòsits de responsabilitat perquè s'actui amb referència als comptes, actes, omissions o resolucions susceptibles de determinar-la i als preceptes legals que, en cada cas, es considerin infringits. El conseller de comptes de la Secció d'Enjudiciament a qui per torn hagi correspost, prèviament a la incoació del corresponent procediment jurisdiccional, ha d'acordar, si s'escau, recollir del departament

que hagi efectuat l'examen i la comprovació dels comptes, o que hagi tramitat l'oportú procediment fiscalitzador, la formació de la peça separada a què es refereix l'article 45 d'aquesta Llei, o de la Secció d'Enjudiciament la pràctica de les diligències previstes als articles 46 i 47 de la mateixa Llei.

3. En cas que de les actuacions fiscalitzadores no es desprenguin indicis de responsabilitat, o els que resultin no mereixin la qualificació de comptable, o que en l'escrit en què s'exerceixi l'acció no s'individualitzin els supòsits de responsabilitat comptable amb referència específica a comptes determinats, o a actes concrets d'intervenció, administració, custòdia o maneig de béns, cabals o efectes públics, el conseller de comptes, prèvia audiència, pel terme comú de cinc dies, del ministeri fiscal, lletrat de l'Estat i exercitant de l'acció, ha de rebutjar, mitjançant una interlocutòria motivada, l'escrit formulat i imposar les costes en els termes previstos per al procés civil a l'esmentat exercitant, sense perjudici del testimoni de particulars que es pugui deduir per passar del tant de culpa a la jurisdicció penal i de la responsabilitat civil que, si s'escau, sigui procedent.

4. La interlocutòria d'inadmissió de l'escrit en què s'exerceixi l'acció pública de responsabilitat comptable és susceptible de recurs d'apel·lació.

Article 57

1. Les parts han de conferir la seva representació a un procurador o valer-se tan sols d'un advocat amb poder a aquest efecte, notarial o «apud acta».

2. Quan actuïn representades per un procurador, han de ser assistides per un advocat, sense la qual cosa no es pot donar curs a cap escrit, llevat del que preveu l'article 10, número 4, de la Llei d'enjudiciament civil.

3. No obstant això, poden comparèixer per si mateixos els funcionaris i el personal al servei de les entitats del sector públic legitimats per actuar davant el Tribunal de Comptes, i igualment, per defensar drets o interessos propis, les persones que tinguin títol de llicenciat en Dret, encara que no exerceixin la professió de procurador o advocat.

4. En el procediment de cancel·lació de fiances no és necessària la intervenció d'un advocat ni procurador, i els interessats, siguin funcionaris o no, poden comparèixer per si mateixos; però si no ho fan, els és aplicable el que disposen els apartats anteriors.

5. Estan inhabilitats per actuar davant el Tribunal de Comptes, com a advocat o procurador, els qui els dos anys immediatament anteriors hagin estat consellers, funcionaris o personal del mateix Tribunal.

Article 58

1. Quan el lletrat de l'Estat, que en tingui la representació, estimi que el sosteniment de la seva pretensió no té base legal, ho ha de fer present al ministre del qual depengui l'Administració o entitat perjudicada perquè acordi el que consideri procedent, cas en què pot sol·licitar la suspensió del procediment pel termini de trenta dies.

2. Quan el lletrat de l'Estat assumeixi la representació i la defensa de l'Administració autonòmica, de les administracions locals o de l'Administració institucional, no pot desistir del procediment ni renunciar a l'exercici de la pretensió de responsabilitat comptable, però sí abstenir-se d'intervenir, expressant les raons en què fonamenta la seva abstenció. En aquest cas, s'ha de notificar l'abstenció a l'entitat, corporació o institució perjudicada perquè, en el termini de vint dies, pugui designar un representant en judici o comunicar al Tribunal, per escrit, els fonaments en què es basi la pretensió de responsabilitat comptable.

3. El desistiment o la renúncia de l'Administració o entitat del sector públic perjudicada no suposa el sobrese-

ïment de les actuacions, que poden continuar amb les altres parts, o només amb el ministeri fiscal, fins a la resolució definitiva.

CAPÍTOL IV

DE LES PRETENSIONS DE LES PARTS I DE LA SEVA ACUMULACIÓ DAVANT LA JURISDICCIÓ COMPTABLE

Article 59

1. Les parts legitimades activament poden pretendre davant la jurisdicció comptable el reintegrament dels danys i l'abonament dels perjudicis originats als cabals o efectes públics i, en tots dos casos, amb els interessos legals des del dia en què s'entengui produït el dèficit comptable o irrogats els perjudicis.

Els danys determinants de la responsabilitat han de ser efectius, avaluable econòmicament i individualitzats en relació amb determinats cabals o efectes.

2. En els expedients de cancel·lació de fiances, la pretensió es limita a la devolució de la quantitat dipositada o que es deixi sense efecte la garantia constituïda.

Article 60

1. La jurisdicció comptable ha de jutjar dins el límit de les pretensions formulades per les parts i de les alegacions d'aquestes.

2. No obstant això, si l'òrgan de l'esmentada jurisdicció, en dictar resolució, estima que la qüestió sotmesa al seu coneixement pot no haver estat apreciada degudament per les parts perquè hi ha en aparença altres motius susceptibles de fonamentar la pretensió de responsabilitat comptable o la seva oposició, ho ha de sotmetre a aquelles mitjançant una providència en la qual, advertint que no es prejutja la resolució definitiva, els ha d'exposar i concedir als interessats un termini comú no superior a deu dies perquè hi formulin les alegacions que estimin oportunes, amb suspensió, si s'escau, del termini per pronunciar la resolució.

Article 61

1. Són acumulables en un mateix procés les pretensions que no siguin incompatibles entre si i es dedueixin en relació amb el mateix supòsit de responsabilitat comptable.

2. També ho són les que es refereixin a diversos supòsits quan entre ells hi hagi qualsevol connexió directa que justifiqui la unitat de tramitació i decisió.

3. L'acumulació s'ha de portar a terme, en qualsevol moment anterior a la sentència, amb l'audiència prèvia dels compareguts per un termini no superior a deu dies.

4. Acordada l'acumulació, se suspèn el curs de les actuacions en la mesura que sigui necessari perquè, respecte a tots els supòsits de responsabilitat comptable de què es tracti, es compleixin els tràmits i les garanties establerts per aquesta Llei.

5. Quan els processos se segueixin davant diferents òrgans de la jurisdicció comptable, s'ha de sol·licitar l'acumulació a aquell que estigui coneixent del procés més antic.

6. Contra les resolucions en què es denegui o s'accedeixi a l'acumulació no es pot presentar cap recurs, sense perjudici que, en el primer cas, les parts puguin fer valer les seves pretensions per separat.

CAPÍTOL V

DE LA QUANTIA DELS PROCEDIMENTS

Article 62

1. Per determinar la quantia del procediment cal atènyer-se al valor de la pretensió de responsabilitat compta-

ble que s'exerceixi o a l'import de la fiança que es pretingui cancel·lar.

2. En els casos d'acumulació, la quantia està determinada per la suma del valor de les pretensions objecte d'aquella, sense que, no obstant això, aquesta circumstància comunicui a les d'una quantia inferior la possibilitat de recurs que, si s'escau, sigui procedent contra les d'una quantia superior.

3. L'òrgan de la jurisdicció comptable que conegui de l'assumpte ha de fer la determinació de la quantia en una resolució motivada una vegada tingui les dades a què es refereixen els paràgrafs anteriors, amb l'audiència prèvia de les parts comparegudes per un termini no superior a cinc dies i sense que per això s'interrompi el curs de les actuacions.

4. Contra la resolució que determini la quantia no es pot presentar cap recurs, però la part disconforme pot fonamentar, al seu moment, el de queixa en la seva indeguda fixació quan, per raó del valor assignat, sigui rebutjat qualsevol recurs que sigui procedent d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

CAPÍTOL VI

DISPOSICIONS COMUNES ALS PROCEDIMENTS DE LA JURISDICCió COMPTABLE

Article 63

1. La presentació d'escrius i documents amb destinació als procediments jurisdiccionals de la competència del Tribunal de Comptes s'ha de fer en el seu Registre general.

També es poden presentar al jutjat de guàrdia o en el de primera instància i instrucció del lloc de residència de l'interessat o del seu representant processal. El jutjat que rebí els documents, després d'estendre-hi la corresponent diligència de presentació, els ha de remetre sense dilació al Tribunal de Comptes.

2. El temps hàbil per a les actuacions judicials del Tribunal de Comptes és el regulat per la Llei orgànica del poder judicial per als diferents òrgans de l'Administració de justícia.

Article 64

1. Totes les qüestions incidentals que se suscitin en els procediments jurisdiccionals del Tribunal de Comptes s'han de substanciar en una peça separada sense suspendre el curs de les actuacions.

2. No obstant això, els òrgans de la jurisdicció comptable poden apreciar, d'ofici o a instància de part, en una resolució motivada i amb l'audiència prèvia de les comparegudes per un termini no superior a deu dies, la nul·litat de les actuacions, cas en què s'ha de retrotraure el procediment al moment en què es va cometre la falta.

3. La nul·litat d'un acte no implica la dels que siguin independents d'aquest.

4. Contra la resolució que decreti o no doni lloc a la nul·litat d'actuacions es pot presentar recurs de reposició o de súplica, i la que desestimi aquest mitjà d'impugnació només pot ser objecte de recurs d'apel·lació a un sol efecte quan es dicti en un procediment del qual conegui un consell de comptes en primera instància, tot això sens perjudici que la nul·litat denegada o concedida es pugui aduir com a motiu de cassació o reuneixi els requisits establerts en aquesta Llei per a la procedència d'aquest recurs.

Article 65

1. Els òrgans de la jurisdicció comptable han d'apreciar d'ofici la falta, en les actuacions de les parts, d'algun o alguns dels requisits disposats per aquesta Llei i han de concedir un termini de deu dies a la que estigui en aquest

supòsit per esmenar-la, amb suspensió, si s'escau, del termini per dictar sentència o la resolució que sigui procedent.

2. També les parts, respecte a les quals s'al·legui que algun dels seus actes té els defectes a què es refereix el paràgraf anterior, els poden solucionar en qualsevol moment anterior a la sentència.

Article 66

Els trasllats d'escrius i actuacions a les parts, llevat de disposició expressa de la Llei, s'han d'efectuar pel termini comú a totes elles i mitjançant el lliurament de les còpies o reproduccions fotogràfiques, xerografiades o de naturalesa similar que siguin necessàries.

Article 67

1. Per a l'assegurament de les responsabilitats comptables que es puguin decretar en els procediments jurisdiccionals del Tribunal, el ministeri fiscal, el lletrat de l'Estat o el representant legal de l'entitat del sector públic perjudicada poden sol·licitar l'embargament preventiu dels béns dels iniciats en responsabilitat comptable en els casos i en la forma establerts a la Llei d'enjudiciament civil, sense que se'ls pugui exigir cap fiança de classe per decretar-lo.

2. Als efectes oportuns, les diligències en què s'hagi concretat provisionalment l'import de les responsabilitats comptables, a què fan referència els articles 45 i 47 d'aquesta Llei, tenen la consideració de document suficient perquè es pugui despatxar l'embargament.

3. Si l'embargament preventiu s'ha sol·licitat i obtingut amb anterioritat a la presentació de la demanda, la ratificació s'ha d'efectuar quan s'evacui aquest tràmit en el corresponent procediment jurisdiccional o, si s'escau, en el d'al·legacions del ministeri fiscal.

CAPÍTOL VII

DEL PROCEDIMENT EN EL JUDICI DELS COMPTES

Article 68

1. Rebuda la peça separada a què es refereix l'article 45 d'aquesta Llei o l'expedient administratiu declaratiu de responsabilitats comptables a la Secció d'Enjudiciament i alternat el procediment entre els consellers adscrits a aquesta, el conseller de comptes a qui hagi correspost, o la sala del Tribunal, si s'escau, ha d'acordar, el dia hàbil següent i amb la finalitat que els legalment habilitats per al manteniment o l'oposició a la pretensió de responsabilitat comptable puguin compareixer a les actuacions i personar-se en la forma escaient dins el termini de nou dies, l'anunci mitjançant edictes dels fets suposadament motivadors de responsabilitat comptable. No obstant això, si de la peça o l'expedient en resulta, de manera manifesta i inequívoca, la inexistència de cas de responsabilitat comptable, la falta de jurisdicció, la incompetència de l'òrgan jurisdiccional o la falta de procediment de fiscalització del qual hagi de dependre la responsabilitat comptable, cas en què s'ha de declarar que no pertoca la incoació del judici en els termes previstos per a la inadmissió del recurs en el procés contenciós administratiu ordinari.

2. Els edictes s'han de publicar al tauler d'anuncis del Tribunal, al «Butlletí Oficial de l'Estat» i al «Butlletí Oficial» de la província on els fets hagin tingut lloc. Si aquests es refereixen a l'activitat economicofinancera de les comunitats autònomes o a corporacions locals, la publicació també s'ha d'efectuar en el «Butlletí Oficial de la Comunitat» corresponent. Els òrgans gestors dels diaris oficials no poden exigir, per fer la publicació, cap dret o exacció, tot i que poden acompanyar la liquidació que

sigui procedent perquè s'inclouï en la taxació de costes i se satisfaci si hi ha condemna expressa a costes.

3. A la mateixa providència on s'acordi la publicació d'edictes s'ha d'acordar igualment la citació a termini del ministeri fiscal, lletrat de l'Estat, representant legal de l'entitat del sector públic perjudicada en el cas que la seva representació no estigui a càrrec del Servei Jurídic de l'Estat i presumptes responsables, a fi que, així mateix, compareguin a les actuacions, i es personin en la forma escaient dins el termini de nou dies.

4. Si hi ha una greu dificultat per determinar els responsables subsidiaris, s'ha de fer constar motivadament i continuar les actuacions amb els directes.

5. La falta de compareixença dels esmentats en els paràgrafs precedents no impedeix la seva compareixença posterior, però en aquest cas no es pot retrotreure ni interrompre el procediment.

Article 69

1. Feta la publicació anteriorment prevista i transcorregut el termini de les citacions, s'ha de traslladar la peça i altres actuacions, o, si s'escau, l'expedient administratiu, al lletrat de l'Estat, al representant processal de l'entitat del sector públic perjudicada, en cas que no estigui representada per aquell, i als altres que hagin comparegut com a part actora perquè, dins el termini comú de vint dies, dedueixin l'oportuna demanda.

2. Si cap demanda és presentada dins el termini concedit per fer-ho, s'ha de traslladar la peça i les actuacions al ministeri fiscal, pel mateix termini, perquè la formulï si és procedent.

3. En cas que aquella tampoc sigui deduïda pel ministeri fiscal, l'òrgan de la jurisdicció comptable que entengui del litigi ha d'ordenar d'ofici l'arxivament de les actuacions.

Article 70

1. Presentada la demanda, s'ha de traslladar a les parts legitimades com a demandades que hagin comparegut, perquè, dins el termini comú de vint dies, la contestin.

2. Formulada la resposta, s'ha de traslladar les actuacions al ministeri fiscal, per tal que hi al·legui, dins el termini de vint dies, tot el que consideri procedent per al manteniment o no de la pretensió de responsabilitat comptable, i hi pot proposar la pràctica de les proves que consideri oportunes.

3. Si les parts o el ministeri fiscal consideren que la peça separada està incompleta, poden sol·licitar, dins els deu primers dies del termini concedit per formular la demanda, resposta o al·legacions, que es reclamin els antecedents necessaris per completar-la o que es practiquin les actuacions omeses en la fase prèvia a l'exigència jurisdiccional de les responsabilitats comptables.

4. La sol·licitud a què es refereix el paràgraf anterior, que suspèn el curs del termini corresponent, ha de ser resolta dins el termini de tres dies. Si l'òrgan de la jurisdicció comptable que coneix de l'assumpte el considera improcedent, ha d'ordenar que el sol·licitant o els sol·licitants evacuin el tràmit suspès dins el termini que resti de l'inicialment concedit. Si, en canvi, emet resolució favorable a la sol·licitud, ha d'acordar el complement de les actuacions, o la pràctica de les diligències necessàries, per a la qual cosa ha de concedir un termini no superior a trenta dies.

Article 71

Contestada la demanda o, si s'escau, transcorregut el termini concedit per fer-ho i evacuat el tràmit d'al·legacions pel ministeri fiscal, el procediment continua pels tràmits contenciosos administratius ordinaris, amb les especialitats següents:

1a Les al·legacions prèvies poden versar sobre la falta de jurisdicció o la incompetència de l'òrgan jurisdiccional, la falta o defecte de representació o de legitimació de les parts actores, la falta de compliment dels requisits de forma de la demanda i l'existència de cosa jutjada, sense perjudici que aquests motius es puguin al·legar en la resposta.

2a Transcorreguda la fase d'al·legacions i, si s'escau, la probatòria, l'òrgan de la jurisdicció comptable pot decretar el sobreseïment del judici, d'ofici o a instància de qualsevol de les parts, si es donen les condicions per a la seva procedència en els termes establerts en aquesta Llei.

3a La sentència ha de decidir totes les qüestions controvertides en el procés i estimar o desestimar, en tot o en part, la pretensió de responsabilitat comptable que s'hagi exercit, sense que s'hi puguin fer pronunciaments de nul·litat procedimental que deixin imprejudicat el fons de l'assumpte.

4a La sentència condemnatòria ha de contenir, en la part dispositiva, les especificacions següents:

a) L'import en què es xifrin els danys i perjudicis causats en els béns, cabals o efectes públics. En el cas que aquest import no consti xifrat a les actuacions, la sentència pot declarar l'existència dels danys i perjudicis i diferir per al període d'execució la determinació concreta de la seva quantia.

b) Els que en són els responsables, designats pels noms i cognoms i càrrecs que desenvolupen, i amb expressió de si ho són en concepte de directes o subsidiaris.

c) El caràcter solidari de la responsabilitat directa i la quota de què ha de respondre, si s'escau, cada responsable subsidiari.

d) La condemna al pagament de la suma en què es xifri la responsabilitat comptable, amb subjecció al que preveu l'especificació primera.

e) La condemna al pagament dels interessos, calculats d'acord amb els tipus legalment establerts i vigents el dia en què es considerin produïts els danys i perjudicis. Si es tracta de responsabilitats subsidiàries, l'obligació d'abonament d'interessos es compta des de la data en què els responsables corresponents siguin requerits per al pagament.

f) La contracció de la quantitat en què es xifri la responsabilitat comptable en el compte que, si s'escau, sigui procedent.

g) El pronunciament sobre el pagament de les costes del judici en els termes previstos per al procés civil.

CAPÍTOL VIII

DEL PROCEDIMENT DE REINTEGRAMENT PER DÈFICIT COMPTABLE

Article 72

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per dèficit comptable el saldo deutor injustificat d'un compte o, en termes generals, l'absència de numerari o de justificació en els comptes que hagin de retre les persones que tinguin al seu càrrec el maneig de cabals o efectes públics, tinguin o no la condició de comptedants davant el Tribunal de Comptes.

2. Als mateixos efectes, es considera malversació de cabals o efectes públics la sostracció, o el consentiment perquè aquesta es verifiqui, o la seva aplicació a usos propis o aliens per part de qui els tingui al seu càrrec.

Article 73

1. Rebudes les actuacions a què es refereix l'article 47 d'aquesta Llei a la Secció d'Enjudiciament i alternat el procediment entre els consellers adscrits a aquesta, el

conseller de comptes a qui hagi correspost ha de procedir de la forma establerta a l'article 68 per al judici dels comptes.

2. Feta la publicació d'edictes, i transcorregut el termini de les citacions a termini, s'ha de seguir el procediment pels tràmits del judici declaratiu que correspongui a la quantia del dèficit comptable segons la Llei d'enjudiciament civil.

3. Si cap demanda és presentada en el termini concedit per a això, s'han de traslladar les actuacions al ministeri fiscal, pel mateix termini, perquè la formalitzi si és procedent.

4. En el cas que aquella tampoc sigui deduïda pel ministeri fiscal, l'òrgan de la jurisdicció comptable que entengui del litigi ha d'ordenar, d'ofici, l'arxivament de les actuacions.

Article 74

En el procediment jurisdiccional de reintegrament per dèficit comptable, sense perjudici dels tràmits previstos per al judici declaratiu corresponent, s'han d'observar les prevencions següents:

1a Els fets s'han de concretar, exclusivament, a supòsits de malversació o dèficit comptable en els termes en què els defineix aquesta Llei.

2a Transcorregudes les al·legacions i establertes, si s'escau, les proves, l'òrgan d'enjudiciament comptable que conegui de les actuacions pot decretar el sobreseïment si es donen les condicions per a la seva procedència que s'estableixen en aquesta Llei.

3a A la sentència li són aplicables les disposicions contingudes a les especificacions 3a i 4a de l'article 71 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL IX

DELS EXPEDIENTS DE CANCEL·LACIÓ DE FIANCES

Article 75

1. El procediment s'inicia mitjançant una instància en què el sol·licitant ha d'expressar, amb la deguda separació, la destinació i el període de temps de la gestió a què esta afecta la fiança, la classe d'aquesta, els documents on està constituïda i la caixa on estiguin dipositats els valors o el lloc on radiquin les finques hipotecades.

2. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar una relació de la classe i el nombre de comptes que va retre o havia d'haver retut l'interessat i, si està en el seu poder, la certificació que es van arxivar de conformitat, fent menció, altrament, de les objeccions que se li van fer i de si li van exigir alguna responsabilitat comptable i el resultat del procediment.

3. En tot cas, la cancel·lació de la fiança exigeix la terminació de la gestió a què estigui afecta.

Article 76

1. Presentada la sol·licitud amb els documents previstos, i alternada la ponència corresponent entre els consellers de la Secció d'Enjudiciament, s'ha de sol·licitar a la secretaria del Tribunal, als departaments corresponents d'aquest o als centres o entitats competents per raó de la gestió fiançada, la informació necessària per concretar si el sol·licitant va retre els comptes que apareguin en la relació per l'aportada i si aquestes són totes les que va haver de retre, amb expressió del resultat del seu examen i comprovació, així com si la fiança la cancel·lació de la qual se sol·licita està afecta a algun procediment de responsabilitat comptable.

2. Complementada la informació, el conseller de comptes, després d'escoltar el ministeri fiscal i el lletrat de l'Estat, o, si s'escau, el lletrat de l'ens del sector públic

a favor del qual s'hagi constituït la garantia, i demanar totes les dades i els antecedents que consideri pertinents, ha de dictar interlocutòria en què acordi o denegui la cancel·lació sol·licitada.

3. L'oposició del ministeri fiscal, lletrat de l'Estat o qualsevol dels activament legitimats per a l'exercici de pretensions de responsabilitat comptable, ha de transformar en contencions l'expedient, que s'ha de substanciar de conformitat amb les normes del judici de comptes o procediment de reintegrament per dèficit comptable, segons sigui procedent.

Article 77

Quan no es puguin obtenir totes les informacions i antecedents a què es refereixen els articles anteriors, o els recollits no siguin complets o suficients, es pot accedir a la cancel·lació de la fiança sempre que el cap del centre o la dependència corresponent certifiqui, sota la seva responsabilitat, els aspectes següents:

a) Que l'interessat ha retut tots els comptes a què estava obligat, que aquests van ser degudament justificats i comprovats i que no en resulta cap tipus de responsabilitat contra aquest.

b) Que, independentment dels comptes, no resulten contra l'interessat càrrecs per fets determinants de responsabilitat comptable, directa o subsidiària.

CAPÍTOL X

DE LES FORMES DE TERMINACIÓ DELS PROCEDIMENTS JURISDICCIONALS

Article 78

1. Els procediments jurisdiccional davant el Tribunal de Comptes poden acabar:

- Per sentència.
- Per interlocutòria de sobreseïment.
- Per assentiment.
- Per desistiment.
- Per caducitat.

2. L'aplanament, desistiment i caducitat es regeixen pel que disposa la Llei reguladora del procés contencions administratiu.

Article 79

1. És procedent el sobreseïment:

a) Quan, transcorreguda la fase d'al·legacions i, si s'escau, la probatòria en els procediments de judici dels comptes o de reintegrament per dèficit comptable, no siguin degudament acreditats els fets que hagin donat motiu a la incoació.

b) Quan, ultimades les fases, en resultin fets constitutius de dèficit comptable o qualsevol altre cas de responsabilitat comptable, però no hi hagi motius suficients per imputar-los a cap persona.

c) Quan resulti de les actuacions instructoras que han tingut lloc els fets constitutius del supòsit de responsabilitat comptable de què es tracti i hagi estat ingressat l'import del dèficit comptable o indemnitzats els danys i perjudicis ocasionats als cabals i efectes públics.

2. Abans de decretar el sobreseïment, l'òrgan de la jurisdicció comptable que entengui de l'assumepte ha d'escoltar pel termini comú de deu dies el ministeri fiscal i les altres parts personades.

3. Contra la interlocutòria que acordi el sobreseïment es pot presentar recurs d'apel·lació.

CAPÍTOL XI

DELS RECURSOS CONTRA PROVIDÈNCIES, INTERLOCUTÒRIES I SENTÈNCIES

Article 80

1. Contra les providències i interlocutòries dels òrgans de la jurisdicció comptable es poden presentar els recursos que preveu la Llei reguladora del procés contenciós administratiu.

2. Contra les sentències pronunciades pels consellers de comptes en primera instància es pot presentar recurs d'apel·lació.

3. El recurs d'apel·lació contra les resolucions a què es refereixen els paràgrafs anteriors se substancia i decideix en la forma prevista per al recurs de la mateixa naturalesa a la Llei reguladora del procés contenciós administratiu.

Article 81

1. El coneixement del recurs de cassació en matèria de responsabilitat comptable correspon exclusivament a Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem.

2. Són susceptibles de recurs de cassació:

1r Les sentències definitives pronunciades per les sales del Tribunal en apel·lació o en única instància quan la quantia del procediment excedeixi els 3.000.000 de pessetes.

Aquesta quantia s'entén, si s'escau, elevada o disminuïda, sense necessitat de cap precepte legal que així ho expressi, en la mesura que ho sigui per al recurs de cassació en el procés civil.

2n Les interlocutòries dictades per les sales del Tribunal de Comptes, en assumptes de què coneguin en única instància, en virtut dels quals no sigui possible la incoació del procediment jurisdiccional corresponent.

3r Les interlocutòries dictades per les mateixes sales en apel·lació, confirmatòries dels pronunciats en primera instància pels consellers de comptes, sense donar lloc a la incoació del procediment jurisdiccional que correspongui.

3. El recurs de cassació el poden interposar el ministeri fiscal o els qui, tot i ser actors o figurar com a demandats en el procediment jurisdiccional de què portin causa, poden resultar perjudicats per la sentència o resolució recorreguda, sempre que no n'hagin consentit cap altra prèviament dictada sobre el mateix objecte i en el mateix procés.

Article 82

1. El recurs de cassació s'ha de fonamentar en algun o alguns dels motius següents:

1r Abús, excés o defecte en l'exercici de la jurisdicció comptable.

2n Incompetència o inadequació del procediment.

3r Trencament de les normes essencials del procés o dels principis d'audiència i defensa, sempre que, en aquest últim cas, s'hagi produït indefensió efectiva.

4t Error evident en l'apreciació de la prova basat en documents que constin en el procediment, que demostrin l'equivocació de l'òrgan del Tribunal sense resultar contradits per altres elements de prova.

5è Infracció de les normes de la Constitució i de la resta de l'ordenament jurídic o de la jurisprudència que siguin aplicables per resoldre les pretensions de les parts.

2. La infracció de les normes relatives als actes i les garanties processals que produeixen indefensió requereix que s'hagi demanat l'esmena de la falta o transgressió en la instància en què s'hagi comès i que, si ho ha estat en

primera instància, es reproduïxin en la segona, amb l'excepció, quant a les faltes comeses en segona instància, que sigui impossible la reclamació.

Article 83

Es pot presentar recurs de revisió contra les sentències fermes en els casos següents:

1r Si després de pronunciada la sentència apareixen documents nous que siguin decisius per adoptar els pronunciaments de la sentència.

2n Quan es descobreixi que en els comptes que han estat objecte de la sentència definitiva hi va haver errors transcendents, omissions de càrrecs importants o qualsevol altra anomalia de gran entitat.

3r Si la sentència s'ha dictat en virtut de documents declarats falsos o la falsedat dels quals es va reconèixer o declarar després.

4t Si la sentència ferma s'ha guanyat injustament en virtut de prevaricació, suborn, violència o altra maquinació fraudulenta.

5è Quan la sentència es fonamenti en el que s'ha resolt respecte a una qüestió prejudicial que posteriorment sigui contradita per sentència ferma de l'ordre jurisdiccional corresponent.

6è Si els òrgans de la jurisdicció comptable han dictat resolucions contràries entre si, o amb sentències del Tribunal Suprem en matèria de responsabilitat comptable, respecte als mateixos litigants o altres de diferents en idèntica situació, on, en mèrit a fets, fonaments i pretensions substancialment iguals, s'arribi a pronunciaments diferents.

Article 84

1. Els recursos de cassació i revisió es preparen, s'interposen, se substancien i es decideixen de conformitat amb el que disposa la Llei reguladora del procés contenciós administratiu, i no és necessària cap garantia de dipòsit.

2. La interposició dels recursos de cassació i de revisió no impedeix l'execució de la sentència impugnada, llevat que el recurrent presti una fiança o aval suficients per garantir el compliment d'aquesta.

CAPÍTOL XII

DE L'EXECUCIÓ DE LES SENTÈNCIES

Article 85

1. Una vegada ferma la sentència dictada en els procediments jurisdiccionals a què es refereix aquest títol s'ha de procedir a la seva execució, d'ofici o a instància de part, pel mateix òrgan jurisdiccional que l'hagi dictat en primera instància, en la forma establerta per al procés civil.

2. Quan no s'hagi pogut obtenir el reintegrament total de les responsabilitats decretades, s'han de practicar totes les diligències que es considerin pertinents per tal d'esbrinar i descobrir béns de qualsevol mena sobre els quals es puguin fer efectives.

3. Si no donen resultat les indicades diligències, s'ha de declarar la insolvència dels responsables directes i s'ha de procedir contra els subsidiaris.

4. Les declaracions d'insolvència dels responsables, tant directes com subsidiaris, s'entenen fetes sempre amb la clàusula de sense perjudici, a fi de poder fer efectives les responsabilitats comptables quan millori la seva fortuna.

Article 86

1. Totes les diligències d'execució s'han de tramitar en una peça separada, oberta una per cada responsable així declarat en la sentència.

2. Quan la sentència no hagi determinat l'import dels danys i perjudicis en què es xifrin les responsabilitats comptables, s'ha de procedir a la seva liquidació per l'òrgan del Tribunal que conegui de l'execució en la forma establerta a la Llei d'enjudiciament civil.

Article 87

Sense perjudici de les diligències a què es refereixen els articles anteriors, en ser ferma la sentència, s'ha de procedir a la taxació de les costes pels tràmits establerts per al procés civil.

TÍTOL VI

De l'Estatut del personal al servei del Tribunal de Comptes

CAPÍTOL PRIMER

DISPOSICIONS GENERALS

Article 88

El personal que presti serveis al Tribunal de Comptes, retribuïts amb càrrec a les consignacions de personal que figurin en el seu pressupost, es regeix, tingui o no la condició de funcionari, pels preceptes d'aquest títol i, en tot el que no preveu, per la legislació general de la funció pública, i per les disposicions de règim interior que li siguin aplicables.

Article 89

1. El personal a què es refereix l'article anterior està integrat pel personal funcionari, el personal contractat i el personal eventual.

2. Són funcionaris al servei del Tribunal de Comptes:

- Els que integren el cos superior de lletrats del Tribunal de Comptes.
- Els que integren el cos superior d'auditors del Tribunal de Comptes.
- Els que pertanyen als cossos superiors de les administracions públiques i Seguretat Social, integrats al grup A, amb destinació al Tribunal de Comptes, en un nombre que no ha de sobrepassar el 50 per 100 del conjunt de les plantilla dels cossos superiors de lletrats i auditors d'aquest.
- Els que integren el cos de comptadors diplomats del Tribunal de Comptes.
- Els que pertanyen als cossos generals de gestió, administratiu i auxiliar de l'Administració de l'Estat amb destinació al Tribunal de Comptes.
- Els que pertanyen al cos general subaltern de l'Administració de l'Estat, també amb destinació al Tribunal de Comptes.

3. El Tribunal de Comptes, dins el crèdit disponible, pot contractar personal laboral per als llocs de treball de caràcter permanent que figurin inclosos a la corresponent relació de llocs de treball de personal laboral.

També pot contractar personal interí d'acord amb la legislació de la funció pública per a vacants de llocs inclosos a la relació de llocs de treball de personal funcionari, quan hi hagi raons de necessitat urgent.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici dels contractes que, excepcionalment, pugui subscriure el Tribunal per a la realització de treballs específics i concrets no habituals, que s'han de sotmetre a la legislació de contractes de l'Estat o, si s'escau, a la legislació civil o mercantil.

4. El personal eventual només pot exercir funcions expressament qualificades de confiança o assessorament especial dels consellers de comptes. El seu cessament és automàtic quan es produeix el del conseller al servei del qual està adscrit. En cap cas el personal eventual pot ocupar llocs de treball assignats a la relació de llocs de treball a funcionaris compresos a l'apartat segon d'aquest article.

Article 90

La representació i la participació del personal del Tribunal de Comptes en l'establiment de les seves condicions de treball es porten a terme a través d'una junta de personal i d'una mesa de negociació en els termes que resulten de les normes generals per les quals es regeix la funció pública.

CAPÍTOL II

DE LES RELACIONS DE LLOCS DE TREBALL I DE L'OFERTA D'OCUPACIÓ PÚBLICA DEL TRIBUNAL DE COMPTES

Article 91

1. Les relacions de llocs de treball de personal funcionari i laboral del Tribunal de Comptes comprenen els llocs de treball a desenvolupar pel personal al seu servei.

2. Les relacions de llocs de treball del Tribunal de Comptes han d'anar precedides dels antecedents, estudis i documents que n'acreditin l'adequació als principis de productivitat, racionalització, no-proliferaçió de la despesa i millor organització del servei.

3. Les relacions de llocs de treball del Tribunal de Comptes han de contenir la denominació i les característiques essencials dels llocs, les retribucions complementàries que tinguin assignades i els requisits exigits per al seu exercici. Aquests requisits els determina el Ple del Tribunal, a proposta de la Comissió de Govern, i s'ha d'especificar el nombre genèric de llocs que es reserven a cadascuna de les categories de personal a què es refereix l'article 89.

4. Els llocs de treball són d'adscripció indistinta per a tot el personal al servei del Tribunal, sense perjudici que es puguin atribuir, amb caràcter exclusiu, llocs de treball a funcionaris de cadascuna de les categories compreses a l'article 89.2 d'aquesta Llei quan aquesta adscripció derivi necessàriament de la naturalesa de la funció que s'hi ha de desenvolupar segons determinació concreta del Ple del Tribunal.

Article 92

1. Les places dotades pressupostàriament que no puguin ser cobertes amb els efectius de personal existents al Tribunal de Comptes constitueixen la seva oferta d'ocupació pública.

2. Una vegada aprovada la Llei de pressupostos generals de l'Estat, la Comissió de Govern ha de proposar al Ple per a la seva aprovació l'oferta anual d'ocupació de personal al servei del Tribunal de Comptes.

3. L'oferta d'ocupació a què es refereixen els paràgrafs anteriors s'ha d'ajustar a la legislació general de la funció pública.

CAPÍTOL III

DEL RÈGIM GENERAL DE LA RELACIÓ DE SERVEI AL TRIBUNAL DE COMPTES

Article 93

1. El règim de selecció, provisió de llocs de treball, drets, deures, incompatibilitats, bases del règim de retribucions, Seguretat Social, extinció de la relació del servei i règim disciplinari dels funcionaris que pertanyen als cos-

sos superiors de lletrats i auditors del Tribunal de Comptes, així com dels integrants del cos de comptadors diplomats d'aquest, és l'establert a la legislació general de la funció pública.

2. La provisió dels llocs de treball dels funcionaris al servei del Tribunal de Comptes que no pertanyin als cossos de funcionaris esmentats a l'apartat anterior també es regeix per les corresponents normes de la legislació general de la funció pública.

La convocatòria i resolució dels oportuns procediments l'ha d'efectuar el Ministeri per a les Administracions Públiques, a petició del president del Tribunal de Comptes i d'acord amb les bases proposades per aquest. Tanmateix, la provisió dels llocs de treball corresponents als funcionaris a què es refereix l'apartat c) del paràgraf 2 de l'article 89 d'aquesta Llei l'ha de resoldre la Comissió de Govern del Tribunal.

3. La situació administrativa dels funcionaris compresos al paràgraf anterior és la de servei actiu amb destinació al Tribunal de Comptes.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.-1. En tot el que no preveuen aquesta Llei i les disposicions reglamentàries que la despleguen, s'han d'observar, en matèria de procediment, recursos i forma de les disposicions i els actes dels òrgans del Tribunal de Comptes no adoptats en l'exercici de les seves funcions fiscalitzadora i jurisdiccional, en tot el que hi sigui aplicable, les disposicions de la Llei de procediment administratiu.

2. Correspon al Tribunal de Comptes l'execució dels seus propis actes, que han de portar a terme els seus òrgans amb la col·laboració, si és necessària, de l'Administració de l'Estat i de la resta de les administracions públiques.

3. Tractant-se d'actes declaratius de drets, la revisió d'ofici i, si s'escau, la declaració prèvia de lesivitat, les ha d'adoptar el Ple del Tribunal per majoria dels seus membres.

4. Els actes i les disposicions dels òrgans del Tribunal dictats en l'exercici de les seves funcions governatives, o en matèria de personal, són impugnables en alçada davant el Ple. Les resolucions d'aquest en les mateixes matèries són impugnables per la via contenciosa administrativa davant la sala corresponent del Tribunal Suprem.

Segona.-Els articles 143 i 144.1 de la Llei 11/1977, de 4 de gener, general pressupostària, queden redactats de la manera següent:

«Article 143. En el cas de l'apartat a) del paràgraf 1 de l'article 141 d'aquesta Llei, la responsabilitat és exigida pel Tribunal de Comptes mitjançant l'oportú procediment de reintegrament per dèficit comptable de conformitat amb el que estableix la legislació específica.

Article 144. U. En els casos que descriuen els apartats b) al g) del paràgraf 1 de l'article 141 d'aquesta Llei, i sense perjudici de donar coneixement dels fets al Tribunal de Comptes als efectes que preveu l'article 41.1 de la Llei orgànica 2/1982, la responsabilitat s'exigeix en un expedient administratiu instruït a l'interessat».

Tercera.-1. Les responsabilitats comptables prescriuen pel transcurs de cinc anys comptats des de la data en què s'hagin comès els fets que les originin.

2. No obstant això, les responsabilitats comptables detectades en l'examen i la comprovació de comptes o en qualsevol procediment fiscalitzador i les declarades per sentència ferma, prescriuen pel transcurs de tres anys comptats des de la data d'acabament de l'examen o procediment corresponent o des que la sentència va ser ferma.

3. El termini de prescripció s'interromp des del moment en què s'inicia qualsevol actuació fiscalitzadora, procediment fiscalitzador, disciplinari, jurisdiccional o d'una altra naturalesa que tingui com a finalitat l'examen dels fets determinants de la responsabilitat comptable, i torna a córrer des que les actuacions o procediments es paralitzen o s'acaben sense declaració de responsabilitat.

4. Si els fets són constitutius de delictes, les responsabilitats comptables prescriuen de la mateixa manera i en els mateixos terminis que les civils derivades d'aquests.

Quarta.-1. Es creen el cos superior de lletrats del Tribunal de Comptes i el cos superior d'auditors del mateix Tribunal, que tenen unes plantilles pressupostàries inicials de 50 i 75 places respectivament, així com els mateixos drets, deures i règim retributiu.

2. A més dels requisits generals establerts a la legislació general de la funció pública, per a l'ingrés al cos superior de lletrats del Tribunal de Comptes s'exigeix estar en possessió del títol de llicenciat en dret. Poden accedir al d'auditors del mateix Tribunal els qui estiguin en possessió d'algun dels títols següents: llicenciat en ciències econòmiques, llicenciat en ciències empresarials, intendent mercantil i actuari d'assegurances.

Cinquena.-1. Els funcionaris que pertanyen a l'actual cos especial tècnic de censors lletrats i comptables del Tribunal de Comptes, que es declara a extingir, s'han d'integrar en els dos cossos superiors a què es refereix l'apartat primer de la disposició anterior. Amb aquesta finalitat, dins el termini de dos mesos comptats a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i qualsevol que sigui la situació administrativa en què estiguin, han d'optar per integrar-se en un cos o en l'altre, segons l'ordre d'antiguitat que resulti dels serveis efectius prestats en el primerament esmentat i tenint en compte les titulacions requerides que es tinguin.

2. Els funcionaris que pertanyen a l'actual cos especial tècnic de censors lletrats i comptables del Tribunal de Comptes que, per qualsevol causa, no exerceixen el dret d'opció a què es refereix el paràgraf anterior, queden integrats en una escala a extingir amb la mateixa denominació que actualment ostenten i els mateixos drets, deures i règim retributiu que el dels cossos superiors de nova creació a què fa referència l'apartat anterior.

Sisena.-1. La plantilla inicial del cos de comptadors diplomats del Tribunal de Comptes és de 300 funcionaris.

2. Per a l'ingrés en aquest cos, a més dels requisits generals establerts a la legislació general de la funció pública, s'exigeix estar en possessió d'algun dels títols a què es refereix el grup B de funcionaris de l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.

Setena.-Les modificacions numèriques de les plantilles de funcionaris pertanyents als cossos superiors de lletrats i auditors del Tribunal de Comptes i al cos de comptadors diplomats d'aquest, s'efectuen per mitjà de la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Vuitena.-Els funcionaris incorporats al Tribunal de Comptes en virtut dels concursos autoritzats per la disposició final cinquena de les lleis 9/1983, de 13 de juliol, i 44/1983, de 28 de desembre, respectivament, de pressupostos generals de l'Estat per a 1983 i 1984, han d'optar, dins el termini de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, entre continuar al servei d'aquest de conformitat amb el que disposa l'article 89.2 c) d'aquesta Llei, amb els mateixos drets, deures i règim retributiu que el dels cossos superiors del Tribunal de nova creació, o reintegrar-se a les seves administracions d'origen.

Novena.-1. Dins el termini de dos mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i sense perjudici, per al successiu, de tot el que estableix l'article 3r, g), d'aquesta, el Tribunal de Comptes ha d'eleva a la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les relacions amb el Tribunal de

Comptes, les relacions de llocs de treball a què es refereix l'article 91 d'aquesta Llei, amb tots els requisits exigits en aquest i en la legislació general de la funció pública, en les quals ha d'efectuar, també, una classificació en nivells dels llocs de treball.

2. De la mateixa manera, i dins el termini de trenta dies, comptats a partir del següent al de la terminació dels procediments de selecció i provisió de llocs de treball que estiguin en curs o, altrament, de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la Comissió de Govern ha de procedir a adscriure tot el personal al servei del Tribunal als diferents llocs de treball, siguin quines siguin les adscripcions que amb anterioritat es puguin haver efectuat i amb respecte als graus personals que s'hagin adquirit.

Desena.—Sense perjudici del seu augment si les necessitats del servei ho requereixen, la Secció d'Enjudiciament té una sala de justícia, que coneix dels recursos i procediments a què es refereixen els articles 46.2, 48 i 54 d'aquesta Llei.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—1. L'examen i la comprovació dels comptes i les actuacions i procediments de fiscalització iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen substanciant, en tots els tràmits, per les normes vigents en el moment del seu començament, sense perjudici de l'aplicació de les disposicions d'aquesta que siguin compatibles amb l'estat del procediment i, en tot cas, de l'aplicació immediata de les disposicions relatives a la forma de materialitzar els resultats de la funció fiscalitzadora i a la terminació dels procediments de fiscalització.

2. Els procediments jurisdiccionals iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei també es continuen substanciant de conformitat amb les disposicions en aquest moment vigents. No obstant això, són d'aplicació directa, a partir de la seva vigència, els preceptes relatius a les formes de terminació dels procediments jurisdiccionals i al règim de recursos si és més favorable que l'establert a la legislació anterior.

3. Els procediments jurisdiccionals de dèficit comptable i reintegrament que no hagin sobrepassat el tràmit de liquidació definitiva es continuen substanciant d'acord amb les disposicions d'aquesta Llei; a tots els efectes, les actuacions realitzades fins a aquest tràmit tenen el caràcter de prèvies a l'exigència de responsabilitats comptables en la via jurisdiccional.

Segona.—1. Mentre legalment no es disposi una altra cosa sobre la definició d'empreses públiques, i als efectes de delimitar l'àmbit de la funció fiscalitzadora del Tribunal sobre les entitats a què es refereix l'article 4.1 de la Llei orgànica 2/1982, tenen aquella consideració:

a) Les societats mercantils en el capital de les quals sigui majoritària la participació directa o indirecta de l'Estat, de les comunitats autònomes, de les corporacions locals o dels seus organismes autònoms.

b) Les entitats de dret públic amb personalitat jurídica, constituïdes en l'àmbit de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les corporacions locals, que per llei hagin d'ajustar les seves activitats a l'ordenament jurídic privat.

2. Quan en el capital d'una mateixa empresa o societat, hi participin diferents administracions públiques o altres entitats del sector públic, s'han de sumar els coeficients de participació de totes per determinar el caràcter d'empresa pública o societat estatal.

Tercera.—1. Fins que sigui regulat el recurs de cassació en la jurisdicció contenciosa administrativa, s'han d'observar les disposicions següents sobre la seva preparació, interposició, substanciació i decisió:

a) El recurs de cassació s'ha de preparar davant l'òrgan de la jurisdicció comptable que hagi dictat la sentència recorreguda mitjançant un escrit presentat dins els deu dies següents al de la seva notificació. En aquest escrit s'ha de fer constar la intenció d'interposar el recurs i s'han d'assenyalar els motius en què es fonamenta i la concurrència dels requisits d'admissibilitat. Si l'òrgan de la jurisdicció comptable ha de tenir per preparat el recurs, es pot acudir en queixa davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem d'acord amb el que disposa la Llei d'enjudiciament civil.

b) Una vegada l'òrgan de la jurisdicció comptable tingui per preparat el recurs de cassació, ha de citar les parts a fi que, en el termini de vint dies, compareguin davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, a la qual ha de remetre, seguidament, les actuacions originals, quedant-ne testimoni en el Tribunal de Comptes als efectes de l'execució de la sentència.

c) Si no compareix el recurrent dins el termini de la citació, la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem ha de declarar desert el recurs i tornar les actuacions a l'òrgan de la jurisdicció comptable de què procedeixin.

d) Comparegut el recurrent i transcorregut el termini de la citació, la Sala del Tribunal Suprem ha de concedir a aquell el termini de vint dies perquè interposi el recurs de cassació mitjançant un escrit en què ha d'exposar raonadament els motius en què es fonamenta, siguin o no coincidents amb els assenyalats a l'escrit de preparació, amb indicació expressa de les normes o jurisprudència que es considerin infringides.

e) Presentat l'escrit d'interposició, s'ha de traslladar a les altres parts comparegudes a fi que, dins el termini de cinc dies, es puguin oposar raonadament a l'admissió del recurs.

f) Si és admès el recurs, la sala ha de disposar, al seu prudent arbitri, que se substanciï mitjançant la celebració de vista o la presentació d'al·legacions escrites, i posar de manifest les actuacions a les parts per a instrucció, en el primer cas, pel termini comú de deu dies i, en el segon, per a instrucció i presentació de les al·legacions, pel termini, també comú, de vint dies.

g) La sentència s'ha de dictar dins el termini de deu dies, comptats des de l'endemà de la celebració de la vista o en el transcurs del terme de presentació de les al·legacions escrites, i ha de decidir definitivament el procés. Quan cassi la sentència, ha de resoldre sobre el fons si pot fer-ho sense causar indefensió i té suficients elements de judici. Altrament, ha de retornar les actuacions a l'òrgan de la jurisdicció comptable de què es tracti perquè, previs els tràmits que siguin procedents, dicti una nova sentència amb observança del que s'hagi resolt en cassació.

2. El recurs de revisió contra sentències fermes se substancia en la forma que determina la Llei reguladora del procés contencios administratiu.

Quarta.—Els funcionaris que, com a conseqüència de l'aplicació d'aquesta Llei i de les disposicions reglamentàries que la despleguin, així com de la seva nova adscripció a les diferents destinacions que compregui la relació de llocs de treball, experimentin una disminució en el total de les retribucions anuals, amb exclusió de l'actual concepte retributiu de dedicació exclusiva i d'aquells altres que depenguin exclusivament de les característiques dels llocs de treball o del nivell de rendiment o de productivitat, tenen dret a un complement personal i transitori per la diferència, que ha de ser absorbit per qualsevol futura millora retributiva, segons els criteris que, si s'escau, estableixin les successives lleis de pressupostos, fins a aconseguir l'equiparació total a la quantia de la retribució que li correspongui per raó del lloc de treball desenvolupat.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.-1. Queden derogades la Llei de 3 de desembre de 1953 sobre organització, funcions i procediments del Tribunal de Comptes del Regne, modificada per la 87/1961, de 23 de desembre; el Reglament del Tribunal de Comptes de la República de 16 de juliol de 1935; el Reglament orgànic del Tribunal Suprem de la Hisenda Pública de 3 de març de 1925, en la part relativa al Tribunal de Comptes, i totes les disposicions que s'oposin al que preveu la present Llei.

2. També queda derogat l'article 14 de la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, sobre procés autonòmic.

Segona.-Dins el termini de tres mesos, comptats des del dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Ple del Tri-

bunal ha de remetre a la Comissió Mixta Congrés-Senat per a les Relacions amb el Tribunal de Comptes, per al seu coneixement, un projecte de reglament de règim interior. La remissió s'ha de portar a terme, en els mateixos termes, quan es procedeixi, si s'escau, a modificacions ulteriors del Reglament.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 5 d'abril de 1988

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ